

SVETCIENS VISIEM MĒRSRAGA NOVADA IEDZĪVOTĀJIEM LATVIJAS 92. DZIMŠANAS DIENĀ!

REDAKTORA SLEJA

Šķiet, nav nejaušība, ka šajā vistumšākajā gada laikā mūsu zemītē ir tik daudz svētku. Gan dūša uzlabojas, gan sveiču gaisma pakliedē drūmumu. Protams, mēs svinēsim kārtējo Latvijas jubileju, gatavosimies novada jaunajai dzīvei un domāsim, kā sakopt savu sētu, savu Mērsragu un tā pamazām vien visu mūsu skaisto, vienīgo dzimto zemīti. Tā būs, ja vien tam cieši ticēsim un katrs darīsim savu darbiņu, varbūt kādreiz arī nepaprasot, kas man par to būs. Un beigsim vienreiz lamāt valdību, ievēdīsim vispirms kārtību paši savās mājās. Protams, muļķību pa šiem gadiem sastrādāts daudz, sākot ar „prihvatizāciju”, rūpniecības un lauksaimniecības iznīcināšanu valsts mērogā un beidzot ar nelikumīgi saceltajiem žogiem Upesgrīvā un nemākulīgi saliktajām ceļu caurtecēm Mērsragā. Un ne jau visu var novelt tikai uz muļķību, it bieži kādam vai kādiem šīs tas itin brangi atlec. Nemaz jau nebūtu arī žēl, ja vien kļūdas nejadzētu labot uz mūsu, nodokļu maksātāju rēķina. Bet, ja kaut vienam no aplamo lēmumu pieņēmējiem naudiņa būtu jāizvelk no sava maciņa, lietas sakārtotos ātri vien. Un gan jau pieredzēsim arī to.

Nekādi nevaru piekrist pašreizējo žurnālistu sauklim, ka „laba ziņa ir sliktā ziņa”, kur nu vēl svētku reizē. Tas tikai vēl vairāk saduļķo ūdeni, bet duļķainā ūdenī... paši zināt. Tādēļ beigsim reiz tērgāt pa kaktiem, runāsim skaidru, atklātu valodu, lai mierīgu sirdi varētu pretimnācējam ieskatīties acīs. Turēsim ūdeni tīru un kaut vai pa retam pajautāsim: „Kaimiņ, kā es tev varu palīdzēt?”

**Priecīgus svētkus, stipru veselību
un veiksmi ikdienā!**

11. novembrī pie Piemiņas akmens.

A. Zandersona foto

Kad man vairs nebūs 91...

18. novembris ir diena, kad atceramies Latvijas valsts dibināšanu. 18. novembrī mums nav greznu valsts svinību, bet tā vietā nāk kluss apceres brīdis un solījums – būšu labāks latvietis, lai tad līdz ar dzejnieku varētu teikt: “Mēs maza cilts, mēs būsim lieli tik, cik mūsu griba!” Daudzi mērsradznieki gadu no gada ir pierādījuši savu lielo gribu, varēšanu un darboties prieku. Sveiksīm un vēlēsim šiem darba entuziastiem izturību, dzīvotprieku un veselību!

Šogad Latvijas Republikas 92. dzimšanas dienai veltītajā svinīgajā pasākumā ar Atzinības rakstiem apbalvojami:

- **Dace Sadaka** – par godprātīgu, aktīvu un radošu darbu;
- **Sandra Smirnova** – par godprātīgu, aktīvu un radošu darbu;
- **Milda Baumanne** – par ilggadēju, godprātīgu darbu;
- **Silva Štreinerte** – par dejas prieka veicināšanu, radošu pieeju kolektīva vadīšanā;
- **Santa Pūliņa** – par apzinīgu darbu;
- **Ingrīda Robalde** – par apzinīgu darbu;
- **Guna Rožkalne** – par apzinīgu darbu;
- **Līta Grudkina** – par apzinīgu darbu un ieguldījumu iestādes attīstībā;
- **Arnolds Baumanis** – par apzinīgu darbu;
- **Vija Baumanne** – par apzinīgu darbu;
- **Mārtiņš Baumanis** – par apzinīgu darbu;
- **Jānis Džeriņš** – par apzinīgu darbu;
- **Andrejs Grieze** – par mūža ieguldījumu Mērsraga attīstībā un popularizēšanā;
- **Gunārs Rožkalns** – par mūža ieguldījumu Mērsraga ostas attīstībā;
- **Aivars Ušackis** – par pašizlīdzīgu darbu un personisko ieguldījumu Mērsraga ostas darbā.

Pārmaiņu vēji – joprojām nemainīgi un pamatīgi

Tuvojoties mūsu Valsts Neatkarības dienai, mēs atkal varam sajūties neatkarīgi, mēs atkal varam sajūties kā uzvarētāji un saimnieki paši savā zemē.

Atkal jau vēlos visiem izteikt lielu pateicību par Tautas sapulci, kura notika 17. oktobrī Mērsraga Tautas namā. Esmu lepins un pateicīgs par cilvēkiem, kuri piedalījās. Sanākušo kopskaits bija vairāk kā 260 cilvēki. Biju patīkami pārsteigts par pozitīvo gaisotni, kuru varējām visi piedzīvot. Šajā dienā izskanēja ļoti daudz dažādu ierosinājumu un priekšlikumu, kā tālāk veidot dzīvi Mērsragā. Esmu pateicīgs arī par sapulcē izvirzītajiem deputātu amatu kandidātiem – tie ir cilvēki, kurus Jūs izvēlējāties un, kuriem uzticaties...

Bija arī daudz dažādi jautājumi, kuriem nepieciešamas atbildes, kā arī iezīmējās

problēmas, kuras mums jaunajā novadā visiem kopā būs jārisina. Šobrīd, kad tas viss ir apkopots, mēs vēlamies atkal saukt Jūs visus kopā, lai strādātu pie mūsu novada nākotnes – aicinām Jūs jau kā komanda, kuru paši varējāt sastādīt un izveidot. **Tiekamies Mērsraga tautas namā 1. decembrī plkst. 16.00, bet 24. novembrī – Upesgrīvā, SIA „Bērklejas” zivju apstrādes ceha atpūtas telpās plkst. 12.00** aicinām Jūs uz tikšanos jau kā saraksta „Demokrātiju visiem” deputātu kandidāti.

Glūži nemanot mēs esam pietuvojušies dienai, kad būs jāizdara sava izvēle, dodoties uz vēlēšanām. Vēlreiz aicinu nevienu nepalikl malā, bet piedalīties un izlemt mūsu nākotni. Taču... to darot, aicinu mūs visus nepazemināt savus standartus un arī šajā vēlēšanu laikā izturēties ar savstarpēju cieņu, aicinu mūs visus iztikt bez savstarpējiem ap-

vainojumiem, mēlnesības, aicinu mūs nevienu nekļūt par kūdītāju, vai kā citādi – ļaunumu un rūgtumu sējošu, jo, mēs katrs – ko sēsīm, to arī pļausim. Tāpēc neviens, kas par otru runā ļaunu, cādējādi cerot pakāpties savā reitingā, nav cienīgs pārstāvēt Mērsragu un mērsradzniekus.

Mēs esam un būsim mazs novads uz lielās pasaules kartes, taču, apvienojot mūsu visu spēkus, mēs spēsim panākt lūzumu un no bezcerības un nomāktības atkal atgriezties uz attīstības un izaugsmes ceļa. Lai Dievs stāv mums visiem klāt un, lai no visiem kandidātu sarakstiem labākie, godīgākie, strādīgākie, izglītotākie un – Mērsragam sevi atdevušie – lai ieņem atbildīgo vietu – stūrēt Mērsragu tālākajā ceļā!

Lauris Karlsons

Mērsraga ostas pārvalde realizēja 9. piestātnes rekonstrukcijas projektu

Saskaņā ar Mērsraga ostas attīstības stratēģiju 2010.–2015. gadam, ostas pārvalde ir noteikusi galvenos ostas attīstības virzienus un rīcības plānu 2010.–2015. gadam, kuru ir jārealizē sadarbojoties ar visām ieinteresētajām pusēm (valsts un pašvaldības iestādēm, uzņēmējiem) sekmējot līdzsvarotu un ilgtspējīgu Mērsraga ostas un pagasta attīstību. Rīcības plānā stratēģisko mērķu sasniegšanai 2010.–2015. gadam viens no uzdevumiem, lai zvejas kuģiem būtu, kur stāvēt un veikt nepieciešamos apgādes un apkopes darbus, kā arī krasta stiprinājumu izbūve. Šajā aktivitātē Mērsraga ostā tika uzbūvēta un nodota ekspluatācijā zvejas piestātne Nr. 9. Ostas pārvalde šo projektu realizēja sadarbībā ar SIA „Mērsraga Termināls” un Lauku Atbalsta Dienesta Ziemeļkurzemes Reģionālās Lauksaimniecības pārvaldi. Projekta realizācijas termiņš 15.01.2009. līdz 31.12.2010. Projekta īstenošanas laikā tika izbūvēta piestātne

Nr. 9. ar garumu 55,5 m un krasta stiprinājums 22,5 m, noliktava 3888 m³, zivju atvēršanās telpa, komunikācijas un kravas laukums.

Vēlreiz par „ostas privatizāciju”. Ostas teritorijā esošās zemes pieder Valstij, un šīs zemes ostas pārvaldei ir nodotas valdījumā. Saskaņā ar „Likumu par ostām 19. pantu ostas pārvaldei aizliegts valdījumā nodoto zemi pārdot, mainīt, dāvināt vai citādi atsavināt utt. Visas spekulācijas par šo jautājumu ir nepamatotas. Diskusijas par šo jautājumu bija 2005.–2006. gados, jo bija iesniegums no AS Mērsrags. Mans personiskais viedoklis ir ostas valdes viedoklis par šo jautājumu, ka nevar būt nekādas runas īpašumā zemi nevienu un nekad nevienu m² ostas zemes. Tas arī ir dokumentēts, gan ostas valdes sēdes protokolos, gan pagasta sēdes protokolos 2006. gadā.

Mērsraga ostas pārvaldnieks Jānis Budreika

Uz kuģa dienu un nakti

Iepazīstieties – Andrejs Grieze. Nesen nosvinējis 82. dzimšanas dienu, vairāk kā pusi mūža pavadījis jūrā uz kuģa, gandrīz 60 gadus nodzīvojis Mērsragā, dzīvē pieredzējis velna miltus, bet ne mirkli nav zaudējis pozitīvismu un vienkāršo skatījumu uz lietām. Šogad, 18. novembra ietvaros, saņem atzinību par mūža ieguldījumu Mērsraga attīstībā un popularizēšanā.

Andrejs uz Mērsragu atnācis no Ventspils, bet bērnību un skolas gadus pavadījis Piltenē. Pamazām uzsācis jūrnieka gaitas: „1953. gadā beigti kursi Ventspilī – jūrniecībā. Tad man iedēv' 200 zirgspēk' tonnāž, bet uzreiz Baltijas jūrā nelāv' braukt. Tad man iedēv' motorlaiv' tād palielāk, un tad es sāk' no Rīgas jūrs vārtiem butes zvejoj, un tā lēnām nāc uz Roju, Ģipku. Tur nāc' butes un viss kas. Tagad runa iet pa 53. gadu. Tad pēdīg' pienāc' rudens un pēdējais bij' Mērsrags, kur sazvejoj' butes – tādas krietas! Un tad jau drīz es tik iekšā – varēj' braukt pa kād' jūr' gribēj'. Tad es saņēm' diplom' un tad man uzlik' uz kuģ' pa kaptein'. Tad, vārd' sakot, visu laiku braucu uz kuģiem.” Andrejs jūrā braucis no 1953. gada līdz 2008. gadam.

Nomaiņi daudz apmešanās vietas, līdz uzcēlis pats savu māju: „Es dzīvoj' mazā kolhoz' mājiņā, kur tāds' bij' 3 pie pirts tuvumā. Tad es atnāc' vienā mājā pie skolas – tur es i' dzīvojs. Tad es aizgāj' uz māju kā vecu bodi, kur caur Kūļiem brauc uz Talsiem. Man pa 90 rubļiem piedāvāj' māju, un es neņem'. Tad' māj' vajadzēj' ņemt, nebij' jau nekād' vain', bet es neņem'. Tad apdomāj' jāceļ pašam man ir. Tā es sāk' taisīt. Bij', laikam, 1969., kad bij' viss tie kok', te bij' lielā vētr', kad viss kok' sagāzti. Sazāgēj' materiālus un man līdzēj' uzcelt. Un brīnišķīgi, nekas, uztaisīj' šite tāds zēm'gabals bij'.” Mājai iedots skaists nosaukums „Dzintarjūras”.

Sirmais kungs zvejojis uz dažādiem kuģiem, viens no tiem bijis „Ada”. Istabā pie sienas karājas glezna ar minēto kuģi, kas saņemta dāvanā. Ar kuģi saistītas īpašas atmiņas: „Kuģis jau bij' „Anda”, bet tagad „Ada”. Vainīg' jau bij' grāmatvedības inspekcija. Vārbūt ir kād' kļūd', nav riktīg' kaut ko samaksājs. Tik, lai man nebūt' jākašķējas, es iedomājos pārrakstīt vien' burt', lai ir „Ada” Ar grāmatvežiem jau ar' var sarunāt. Tad viņš man skaitījās. Es nopirk' viņ'. Personīgs kuģis! Vēlāk uznāc' neraz' un tad es atdēv' to kuģ' – 2 gād' atpakaļ.”

Andreja stāsti apliecinā, ka jūrnieka dzīve nekad nav bijusi garlaicīga: „Pēkšņ' pēcpusdienā paziņo, ka vienam kuģim jāiet prom uz Rīgu caur tiltiem, tur projām. Ko ta nu darīs? Caur tiltiem neiet caur masts. Ko darīs? Tūlīt naktī jāiet ārā. Atnāc' Logins', viņš jau mehāniķis', dabūj' tos aparāts nogriez skrūvs' un masts bij' zemē. Tad tik' brauc prom. Sašauts cilvēks ar kuģ' ar bij' jāved! Uz kuģ' jau visād' gā'. Esmu kāju salauzis ar! Šaprot' kā gadās. Nem un sēž tā, kā uz tād' ķebļ' un tad vilnis nāk, ceļos kājās un kāj' paliek kādā starpā un krikt, kāj' augšā lauzt. Bet viss kārtībā. Aizved' uz Talsiem un ielik' dzelz'.”

Andrejam bijis interesants atgadījums, strādājot, augstākās padomes deputāta amatā: „Vienam bij' jāiet armijā, bet šis izbrauc uz silķēm. Atbrauc mājās un dabū dzirdēt, kā var tā darīt un neiet armijā? Paņēm' un ielik' viņ' cietumā. Nu es ta kā deputāts, man sak', lai es ejot glābt viņ'. Viss es iztāstij' kā tā liet' ir un šo no cietum' ārā. Tād' visād' tie gājien', ir bijuš'.”

Pieskaroties tēmai par Jūras svētkiem Mērsragā, Andrejs iesāk: „Mēs, zvejnieciņi, esam dikt' māj' palikuš'. Kaptein' tikpat kā nav!” Kungs piebilst, ka neesot pārāk runīgs, bet turpina pārcilāt atmiņas par Zvejnieksvētkiem: „Mēs abi div' ar Kadikī brauc' uz Rīgu meklēt projekt' kā viņus celt un tad uztaisij' estrādē viņš. Tad pirmo reiz' oficiāl' atzin' tāds Zvejnieksvētki. Lepn' svētk' bij'. Abrauc' viss augstie kung' no Rīg'. Skolā ēd zaus un viss ko. Vienreiz braucām jūrā viss nofotografēties. Tā viss te tā dzīv' rožain' iet!”

Andrejs pieredzējis kultūras nama atklāšanu: „Vispār jau gribēj' klub' 3. metrs isāk nolikt, bet atstāj tā kā bij' plānots. Atklāšanā jau es ar piedalījos, bet nekāds runātājs nebiju nu arī ne dejojājs. Tikai dažās atsevišķās reizēs biju liels dejojājs. Neko jau tad daudz nedarij'. Man jau bij' kuģis viss 24 stunds.”

Kungs cenšas ne par ko neuztraukties un ir entuziasma pilns: „Kād' veselīb' būš, tād' būš. Es drīstu domāt tikai labš' liets, ja domāšu, ka tas krēsls salūzīs, tad salūzīs. Jādomā tikai labs liets. Arī viss cilvēk' ir lāb'. Es nevienu neko ļaun' nesak'.” Tomēr ir lietas, kas Andrejam izraisa sašutumu un izbrīnu. Arī viņš sūrojās par stāvokli valstī: „Es nesaprot', kas tagad ar tām zivīm! Te takš' vairāk nav jēg'! Tad, kad es te atnācu, sāk' zvejojot, stāvwados zivs bija desmitiem tonnām. Bij' lāb' ziv'. Pēdīg', zivs vairs nav nekūr. Kā tad var būt ziv', ja nav tirs ūdens. Vai tās nav briesms'? Ūdens piesārņots ir. Caur i. Vēl jau kād' reņģ' ir, bet švak'. Kā tā viss nolaists? Ar lauksaimniecīb', jau ar, nekā neiet. Mežs izcērt, bet lauks near. Ja mēs nears un nesēs, nekā nebūs. Nekādā gadījumā mēžss nedrīkst izcirst tik trak'. Ļot' grūt' būš!”

* Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanai un turpināšanai, intervija atspoguļota vietas raksturogajam dialektam.

M. Brāle

VIETĒJAIS UZNĒMĒJS

Vētra un putns

Stāsts būs par vietu, kur vēlamies doties, lai palutinātu savu vēderu, pasēdētu omulīgās telpās, izbaudītu sirsnīgu apkalpošanu un viesmīlīgu smaidu. Lai to izdarītu Mērsragā, mēs dodamies uz kafejnīcu un viesu namu „Vētrasputns”, kura saimnieki ir Ivetā un Andis Dārziņi.

Dārziņu ģimene ir jauka, smaidoša un draudzīga. Ģimenes jaunāka atvase – meitiņa Krista, vēlas kļūt par princesi – kam viņai biznesa lietas. Dēls – Toms ir piedomājis pie tā, ka varētu turpināt vecāku iesākto darbību. Tētis Andis strādā kuģu aģentūrā, bet Mamma Ivetā, kā pati smeij, turpina darboties pārtikas aprītē. Ivetā – tad arī sniedza interviju, sīkāk pastāstot par un ap „Vētrasputnu”.

Ģimene Mērsragā dzīvo gandrīz 4 gadus. Pirms tam dzīvojuši Jūrmalā. Ivetā paskaidro sīkāk: „Tā kā bijām jūrmalnieki un dzīvojām pie jūras, tad pie jūras gribējām palikt.” Par ideju, izveidot viesu namu un kafejnīcu, saimniece paskaidro īsi un konkrēti: „Gribējām uzsākt kaut ko savu. Tas jau bija sen, kad domājām par savu biznesu. Tas bija tāds kā mūsu sapnis.” Ivetā turpina par pirmajiem soļiem un veicamajiem darbiem, kas bija jāveic, lai īstenotu savas idejas un nodomus: „Uzsākt nebija grūti. Tās jau bija zināšanas. Ja tev ir kāds mērķis un tu gribi tādu lietu darīt, tad viss nāk no sevis paša. Pati izveido prasija daudz darba. Viss, kas mums šeit ir, ir mūsu pašu izdomāts un nav nevienam dizaineris te bijis. Paši stundām sēdējām pie baltas lapas un domājām. Man vajadzēja leti, kāda man bija nepieciešama. Es pastāstu savas idejas un man saka, ka man tas viss jāuzzīmē. Sēdēju un rasēju – ar krāšņām un visu kā gribēju. Tas, ko uzņēmēju, tas arī ir. Man bija atveramās durtiņas, bet vietas trūkuma dēļ ir tieši šādi. Ar nosaukuma izdomāšanu nebija tik vienkārši.

Domas bija dažādas. Tad domājām visādi: vētra, putni, konfektes... kaut gan konfektes bija pēc tam.” Ivetā atzīst, ka enerģiju, darboties un smaidīt, sniedz bērni.

Īpašniece pastāsta, kā „Vētrasputns” nokļuva tieši Ozolu ielā 10: „Laikam bija 3 vietas no kurām izvēlēties, bet ieraudzījām šo un pārējās nemaz nepaskatījāmies. Šeit bija vieglāk, jo nekas nebija gatavs. Te bija vieglāk strādāt. Varējām nojaukt visu veco, bet bija maz ko jaukt. Visi darbi prasīja apmēram gadu.” Ivetā nenoliedz, ka reizēm bijis grūti, bet galvenais ir tiekties pretī saviem mērķiem un nepadoties: „Visa papīru kārtošana nāca paralēli. Visas papīru būšanas paņēma daudz laika. Birokrātija Latvijā ir drausmīga, bet bez papīriem nevar. Visam pretī jābūt papīrs. Taču to visu var dabūt gatavu!”

Ivetā neizturas kritiski un bailīgi pret konkurenci apstākļiem: „Konkurence ir ļoti veselīga. Es nekad neesmu noliegusi, ka cilvēki vienmēr var aiziet arī kaut kur citur. Jā, konkurence ir veselīga – ir kur tiekties vairāk un labāk.”

„Vētrasputna” saimniece stāsta, ka cilvēku attieksme ir pozitīva. Neesot dzirdēts nekas sliktas, ja nu vienīgi kāds runājis aiz muguras. „Vētrasputna” internetā mājas lapas viesu grāmata ir bagāta ar pateicībām, uzslavam un laba vēlējumiem, kas nāk no cilvēkiem Rīgā, Dobelē, Bulgārijā, Cēsis, Lietuvā, Valkā. Ivetā neslēpj prieku par cilvēkiem, kuri atkal un atkal atgriežas pie viņiem: „Ir arī patstāvīgie klienti. Liels prieks pa viņiem. Ir gan patstāvīgie viesu nama apmeklētāji, gan kafejnīcas, Jauki, ka viņi atgriežas gandrīz kā draugi.”

Pieskaroties gastronomijas tēmām Ivetā stāsta: „Par pavāri neesmu mācījies, jo nekad nebiju iedomājusies, ka būs jāstrādā par pavāri un citiem jāgatavo. Man patīk gatavot. Bērni ir eksperimenta trusiņi.” Ivetā „Vētrasputna”

Ivetā un Andis Dārziņi.

A. Zandersona foto

ēdienkarti ir sastādījis pati. Viņa apgalvo, ka var ielikt cepeti, bet tas būtu ilgi jāgaida un nevienam negrib ilgi gaidīt, sēdēt bezdarbībā. Viss esot atkarīgs no tā vai ēdiens ir laikietilpīgs, vai nē: „Topā mums ir pikantā karbonāde un kotlete ar tomātiem un sieru. Principā, firmas ēdiens ir podiņš ar sēnēm un gaļu. Ir bijis jāgatavo ēdiens, kas nav iekļauts ēdienkartē, bet tadā ziņā mēs esam elastīgi.” Kafejnīcā rikojam dažādu dzīves situāciju svīnības. Katru darba dienu no 12.00–15.00 ir iespējams nobaudīt dienas ēdiena piedāvājumu.

Kuriozu iz kafejnīcas dzīves zināja pastāstīt pavāre Baiba Apšvalka: Kuriozi ir bijuši ar siera karbonādēm. 2 reizes tā ir gadījies, bet tagad mēs zinām, ka virīcēim, kas pasūta siera karbonādi pie mums, jāsaka, ka tajā ir tikai cepts siers un dārzeņi, lai pēc tam nav brīnumi – kur gaļa?” Ivetā piebilst: „Būs jānomaina nosaukums.”

Nobeigumā nedrīkst aizmirst par kafejnīcas labo garīgu – miermīlīgo un draudzīgo kaķeni Minniņu, kas uz Mērsragu atceļojusi no Vidzemes pusēs. Kaķenes saimniece zina pastāstīt par Minniņas pieeju savas gulviņas saglabāšanai: „Viņas iemīļotākā vieta ir divāns. Kad atnāk cilvēki, viņa, kā kaķis no multfilmas „Šreks”, skatās ar žēlām acīm un lēnām, lēnām nāk tuvāk. Parasti cilvēki aicina kaķeni pie sevis un tad viņa laimīga arī iet.”

M. Brāle, L. Gulbe

Atbildot uz jautājumiem

Saņemot no Jums, iedzīvotāji, iedrošinājumu par iepriekšējā avīzē aizsāktu tēmu – atbildot uz jautājumiem, vēlos to turpināt un ceru, ka tā būs kā jauna, pozitīva prakse jaunajā domē, kā arī nevienam „neбайдiesies” tikties ar iedzīvotājiem pietiekami bieži, lai atskaitītos par savu darbu un uzklautu vajadzības. Lai seko jautājumi:

1. Kas notiks ar Mērsraga pludmalēm?

Jau šobrīd daļēji ir paveikti darbi, kuri nodrošinās to, ka visiem iedzīvotājiem jau nākamajā vasarā būs iespēja doties uz pludmalī Mērsraga centrā pa ceļu uz jūru iepretim pagastmājai – tur jau daļēji darbi ir paveikti. Par pludmalī pie bākas – ir uzņēmēji, kuri tur vēlas ierīkot tualetes un dušas, kā arī labiekārtotu stāvvietu automašīnām, kā arī galduš, solus un pārģērbšanās telpas. Daļēji inventārs jau ir iepirkts un jaunā dome šo paveiks līdz galam.

2. Kāpēc nevar uzlikt ielu nosaukumu plāksnītes?

Var uzlikt un tas ir uzdevums nākamajam gadam, lai mēs paši un mūsu ciemiņi Mērsragā „neapmaldītos”.

3. Kāpēc jāpievelk ūdensvadi no jauna, kāpēc par samaksu šo pakalpojumu nevaram pasūtīt no mūsu komunālā uzņēmuma?

Kad konstatējām, ka komunālais uzņēmums nefunkcionē, nomaiņām uzņēmuma vadītāju. Jaunais vadītājs ir sagatavojis plānu, kā attīstīt šo uzņēmumu un sniegt iedzīvotājiem nepieciešamos pakalpojumus. Darbs iesāks labi, vadītājs ir enerģisks un jauns – attīstīsīmies. Vienlaikus aicinu mūs savlaicīgi norēķināties par ūdeni, lai nesānāk, ka citi maksā par neapzinājumiem.

4. Kur ostā zvejnieki varēs likt savas laivas?

Pabeidzot iesākto projektu, ostā būs 120 metru gara piestātne zvejas laivu novietošanai. Vēl strādājam pie tā, lai izveidotu slīpu mazāku un lielāku laivu izcelšanai. Daļa no jaunās vietas jau tagad ir redzama no tilta. Darba vēl daudz, bet aicinu būt pacietīgiem, jo nevaram vienā, divos gados perfekti paveikt to, kas ļoti daudzus gadus bija pilnīgi atstāts novārtā. Vecie zvejnieki atnāk un norāda arī uz kļūdām projektos, piedodiet par tām, mēs ļoti cenšāmies...

5. Ja Mērsragā ienāk jauns uzņēmums, vai mērsradznieki dabūs darbu, jeb svešie?

Jau šobrīd tie daži uzņēmumi, kas ar mūsu palīdzību, vai atbalstu ir ienākuši Mērsragā, kā pirmos darbā ņem mērsradzniekus, tas nav solījums, tas ir paveikts un pieturēsimies arī nākotnē. Aicinu iedzīvotājus sūtīt savus CV, jo arī šobrīd notiek saruna ar dažādiem uzņēmējiem par iespējām ienākt Mērsragā. Tā nav garantija saņemt darbu, bet mēs neapstāsimies, kamēr visi nebūs nodrošināti.

6. Vai privatizēs Mērsraga ostu?

Nē, neprivatizēs – to nosaka Likuma par ostām 19. pants. Ostas Latvijā nav privatizējamās. Tāda pārliecība ir Mērsraga ostas vadībai un arī visiem man zināmajiem deputātu kandidātiem visos sarakstos. Ja jau ir šī retorika, vēlreiz jāpaskaidro, ka osta nepieder Mērsraga novadam, bet kā teritorija (zeme) – Valstij un esot Mērsraga domē šo jautājumu ietekmēt nevar. Atliek secināt, ka tādu nepatīsimību izplata cilvēki ar ļaunim nodomiem, kuriem ir citas intereses, ne jau ostas aizstāvēšana.

7. L. Karlsons vasarā nodarbināja jauniešus bez darba līgumiem, maksājot kapeikas?

Iedzīvotāju sapulce 24. oktobrī tautas namā bija kupli apmeklēta.

A. Zandersona foto

Te ir kļūda – es jauniešus nodarbinu nevis šo vasaru, bet jau vairākas vasaras – lēnām viņu pulks ir pieaudzis skaitā. Jaunieši netika pieņemti darbā, jo viņi nenāca uz darbu, bet nāca kopā, lai atjaunotu jauniešiem nodotu koka kuģi, izveidotu un iekoptu teritoriju, kurā paši varētu mācīties un trenēties burāšanā, apgūt jūras zinības un kuģu uzbūvi. Jauniešus trenēja un mācīja gan pieredzējuši vecie kapteiņi, gan citi izbijuši un esoši jūras vilki. Tā ir mūsu brīvprātīga kopā darbošanās un tāpēc dažiem no viņiem ir bijusi iespēja pakuģot un redzēt dažādas zemes, ir bijusi iespēja pabūt dažādās citās ostās un uz dažādiem kuģiem.

Pie šī varu tikai piebilst un lūgt – ja kādam esmu nepatīkams kā cilvēks, nelieciet par to cīst šiem jauniešiem un neiesaistiet viņus kādās politiskās manipulācijās. Nedomāju, ka šādi tiek izteiktas rūpes par jauniešiem, jo ļaunā veidā nekad nevar panākt labu rezultātu. Vai tiešām šiem jaunajiem cilvēkiem labāk bija vasarā palikt uz ielas? To jautāju, jo arī šajā vasarā es neatradu nevienu, kuram viņi būtu interesējuši un, kuri bija gatavi jauniešus ap sevi pulcēt. Es ticu, ka mēs esam jūrnieku tauta, taču katrs man piekritīs, ka par tādiem nepiedzīst – par tādiem ir jāveido no „bērna kājas”. Ja mani nosoda par to, ka es mēģinu to darīt, tad – JA, ESMU VAINĪGS...

8. Vajadzīgs autobuss no Tukuma uz Mērsragu.

Pie šī jautājuma jau kādu laiku tika strādāts un daļēji panākts solījums to realizēt. Šajā stadijā process tika nodots Rojas domes institūcijām, jo mēs, kas to organizējam, bijām „tikai deputāti” bez īpašām paraksta un balss tiesībām. Vismaz 3 sēdes pēc kārtas prasījām atskaitīties par procesa virzību, bet rezultāts nav. Aicinu nedaudz vēl paciesties, jo jau pēc pāris mēnešiem mums būs pašiem savas – ievēlētas, ieinteresētas amatpersonas, kuras paveiks saskaņošanu līdz galam.

9. Citi jautājumi.

Vēl sapulcē ir fiksēti dažādi ierosinājumi par ceļu sakopšanu, notekgrāvju izrakšanu, labiekārtošanu un ziedu stādīšanu pavasarī. Katrs no šiem jautājumiem ir konkrēts punkts mūsu sapulces protokolā un pie šiem darbiem, ceļams, no janvāra varēsīm ķerties klāt (izņemot ziedu stādīšanu ☺)...Un tad jau nākamā tautas sapulce, kurā atskaitīsīmies par paveikto. Uz tikšanos!

Lauris Karlsons

KANDIDĀTU
SARAKSTSMērsraga novada domes vēlēšanām
2010. gada 18. decembrī

„Demokrātiju visiem”

1. Lauris Karlsons
2. Dace Ansberga
3. Aigars Šteinbergs
4. Vija Klēvere
5. Jānis Budreika
6. Ivars Smilga
7. Mareks Jēkabsons
8. Gvido Erķis
9. Ārija Logina
10. Andris Klēvers
11. Aivars Pēteris Kriķauskis
12. Dace Matroze
13. Gunta Fibiga
14. Oskars Ķevlis
15. Elviss Misiķis
16. Inta Dakstiņa

KANDIDĀTU
SARAKSTSMērsraga novada domes vēlēšanām
2010. gada 18. decembrī„Vienoti
Mērsragam”

1. Inese Lagzdiņa
2. Alberts Neilands
3. Ivars Indruškevičs
4. Roberts Šiliņš
5. Daiga Skvorcova
6. Gints Bervalds
7. Inese Šubēvica
8. Ilze Indruškeviča
9. Viktors Līcis
10. Igors Roļa
11. Lauma Gulbe
12. Uldis Karlovs Karlovskis
13. Lita Grudkina
14. Valda Briede
15. Arvids Elsons
16. Laima Šiliņa

“Demokrātiju visiem” programma

Mērsraga novads ir mūsu mājas. Šeit mēs dzīvojam, strādājam, audzinām savus bērnus.

Mēs aicinām visus Labas Gribas Cilvēkus kopīgi vienoties stabilai Mērsraga novada attīstības politikai, katram pielikt pūles, lai Mērsraga novads kļūtu par ekonomiski stabilāko, skaistāko, sociāli nodrošinātāko, ar lieliskām izglītības iespējām, novadu Latvijā.

Mērsrags – maza, unikāla vieta, kur viss sākas no jauna un Mērsragam viss izdosies.

ĢIMENE. Tā bija, ir un būs Valsts un katra cilvēka dzīves pamats un spēka avots.

Mēs turpināsim īstenot efektīvu bērnu darba apsaimniekošanas un attīstības programmu.

Cilvēkam vajag būt paēdušam, vajag darbu un mājās drošību. Tādēļ mēs turpināsim īstenot pabalstus novada jaunajām ģimenēm par bērna piedzimšanu. Mēs turpināsim īstenot tādu izglītības sistēmas attīstību, lai mūsu novadā ir vidusskola – vieta, kur mūsu bērni var iegūt augsta līmeņa izglītību, neatstājot savu dzimto pusi jau bērnībā.

Piesaistīsim līdzekļus, nodrošinot bērnu ēdināšanu, sociālo palīdzību maznodrošinātām ģimenēm, invalīdiem un veciem cilvēkiem.

Uzlabosim novadnieku veselīga dzīvesveida iespējas Mērsraga novadā, veidojot un uzturot daudzveidīgu un plašu kultūras un sporta vidi, kvalitatīvai, veselīgai un lietišķai brīvā laika pavadīšanai.

Īpaši atbalstīsim talantīgos un centīgus novada bērnus un jauniešus, kas ar mācībām, spējām un rezultātiem sevi ir apliecinājuši.

Veselībā rūpēsimies par iespēju kvalitatīvi un savlaicīgi saņemt primārās veselības aprūpes pakalpojumus, palīdzēsim attīstīt un uzlabot ģimenes ārsta prakses.

Ģimene ir tā vieta, kur roku rokā iet vecais ar jauno, pieredze ar spēku un degsmi – mēs neaizmirsīsim savas saknes – mēs atbildīgi rūpēsimies, lai vecāki un vecvecāki ir pienācīgi aprūpēti un saņem pietiekamu atbalstu, lai to dienas var ritēt mierā.

Mēs iestājamies par kristīgo vērtību nostiprināšanu ģimenēs. Sadarbīsimies ar visām kristīgajām konfesijām, lai veicinātu novada garīgo uzplaukumu.

Mūsu mērķis – Būsim laimīgi savās ģimenēs!

MĀJAS. Mūsu mājas ir Mērsraga novads, savukārt novadu veido mūsu katras atsevišķas ģimenes mājokļi. Tikai abpusēja sadarbība ļaus novadam būt tīram, skaistam un sakoptam.

Attīstīsim novada infrastruktūru – apgaismošanu, ielu kvalitatīvu asfaltēšanu, rotaļu laukumu un sporta un atpūtas centrus, kultūras projektus. Jūras tiešajā tuvumā veicināsim atpūtas kompleksu izveidi.

Sabalansēsim, koordinēsim un sekosim līdzi, lai kultūras, sporta un atpūtas objekti būtu pieejami vispirms pašiem vietējiem iedzīvotājiem.

Veidosim operatīvu un konkrētāku cīņu ar ielu noziedzību, alkoholismu, narkomāniju. Stingrāk kontrolēsim alkohola tirdzniecību

un smēķēšanas noteikumu ievērošanu sabiedriskajās vietās.

Mūsu uzstādījums: Pašvaldībai, veicot infrastruktūras attīstību, kā prioritātei ir jābūt vietējam ražotājam, pakalpojuma sniedzējam, pie augstākajām prasībām kvalitātē, garantējot un konkurētspējīgākās cenas.

Jutīsimies labi savās mājās!

DARBS. Ja novada iedzīvotājiem ir darbs, tad ir drošība par mājām un stabilitāte ģimenē.

Mēs, balstoties uz savu pieredzi, zināšanām un resursiem, strādāsim uz investīciju un uzņēmēju piesaisti novadam, lai, izmantojot ģeogrāfiskā stāvokļa priekšrocības, mūsu zināšanas un darba pieredzi, kā arī resursus un iespējas ko sniedz ES struktūrfondi, nodrošinātu ar darbu vietējo iedzīvotāju ģimenes, pieaugtu darba vietu skaits.

Iesaistīsimies jaunu uzņēmumu stimulēšanas procesā, piesaistot ES fondu līdzekļus, izveidojot stiprus biznesa, inovāciju un tehnoloģiju pārneses centrus.

Iesaistīsim bērnus un jauniešus darbā vasa brīvlaikā.

Mēs izmantosim unikālo iespēju, ko mums sniedz osta novadā, turpinot Mērsraga ostas attīstību kā kravu un tirdzniecības ostu, kas jau pēdējos gados izaugsmes ziņā ir bijusi līderis starp mazajām ostām. Attīstīsim tūrisma un jahtu ostu. Mūsu prioritātes – vispirms darba vietas novada iedzīvotājiem.

Mūsu mērķis – būsim darītāji savā Mērsraga novadā!

Programma vēlētāju apvienībai “Vienoti Mērsragam”

Mūsu apvienības mērķis – novada saskaņota un sistemātiska attīstība, nodrošinot iedzīvotāju vajadzību apmierināšanu un neradot draudus nākamā paaudžu kvalitatīvas dzīves vides attīstībai.

Apvienība ir gatava:

- Strādāt pēc labākās sirdsapziņas,
 - Atzīt kļūdas – nevis melot;
- Būt atklātiem pret sabiedrību,
 - Informēt – nevis slēpt;
- Informēt sabiedrību par pašvaldības līdzekļu izlietojumu un budžeta veidošanas principiem,
 - Ierosināt – nevis noklusēt;
- Ievērot sociālo taisnīgumu,
 - Atbalstīt – nevis atteikt;
- Nošķirt personīgas intereses no sabiedriskajām,
 - Kalpot novada iedzīvotāju nevis savām personiskajām interesēm.

Apvienība apņemas:

- Sekmēt kvalitatīvas izglītības pieejamību novadā visos tās līmeņos, sakārtojot infrastruktūru un attīstot pieejamās izglītības kvalitāti (*Mērsraga vidusskolas un pirmsskolas izglītības iestādes “Dārta” infrastruktūras sakārtošana un kvalitatīva izglītības satura nodrošināšana, t.sk. uzsākot darbu pie Mērsraga vidusskolas sporta infrastruktūras sakārtošanas*);
- Veidot uzņēmējiem pievilcīgu uzņēmējdarbības vidi un piesaistīt investīcijas ekonomikas attīstībai novadā (*sadarbības attīstība ar vietējiem uzņēmējiem, tiem labvēlīgu novada domes lēmumu pieņemšana, pamatotu nodokļu atlaistu piešķiršana*);
- Nodrošināt informācijas atklātību un pieejamību par novada domes darbu, veido-

jot kvalitatīvu un daudzpusēju informatīvo telpu (*novada bezmaksas informatīvais izdevums, interaktīva mājas lapa internetā, regulāras iedzīvotāju tikšanās, iedzīvotāju iesaiste lēmumu pieņemšanā*).

- Atbalstīt kultūras un sporta pasākumu daudzveidību un pieejamību novadā dažādām vecuma grupām (*budžeta līdzekļu piešķiršana pasākumu organizēšanai un iesaistīto speciālistu tālākizglībai*);
- Sekmēt jaunatnes politikas īstenošanu novadā, attīstot daudzveidīgas brīvā laika pavadīšanas iespējas, sekmējot brīvprātīgo darbu un neformālās izglītības pieejamību (*jaunatnes darbinieka štata vietas izveide novadā un jauniešu centra attīstība*);
- Iedzīvotāju ērtībai sekmēt infrastruktūras sakārtošanu atbilstoši iedzīvotāju vajadzībām (*ceļi, pludmale, ielu apgaismojums, atpūtas vietas, sporta un bērnu rotaļu laukumi, kapliča, utt*);

– Nodrošināt pieejamu un pastāvīgu mūziklītības piedāvājumu klāstu maksimāli tuvu iedzīvotāju dzīves vietai (*dažādu informatīvu semināru par iedzīvotājiem aktuāliem jautājumiem, tematisko apmācību un hobiju attīstības pasākumu pieejamība novadā*);

– Piedalīties dažādu finanšu instrumentu, t.sk. Eiropas Savienības fondu, apgūšanā, informējot iedzīvotājus par ārējā finansējuma piesaistes iespējām un iedrošinot vietējos iedzīvotājus un uzņēmējus iesaistīties pieejamā finansējuma apgūvē (*projektu vadītāja štata vietas izveide un apmācību, konsultāciju pieejamība interesentiem*);

– Veicināt sadarbības attīstību starp dažādām sabiedrības interešu un vecuma grupām novadā (*biedrību un interešu klubu*

attīstība, novada domes atbalsts to kapacitātes stiprināšanai, atbildīgās personas sadarbības attīstībai ar biedrībām un interešu klubiem nozīmēšana);

– Iesaistīties reģionālās un nacionālās politikas veidošanā un īstenošanā, aizstāvot novada intereses (*pārstāvēt novada intereses reģionālajās sadarbības padomēs, Latvijas Pašvaldību savienības tematiskajās darba grupās, ministriju darba grupās*);

– kristīgo vērtību popularizēšana iedzīvotāju vidū (*atbalsts novada reliģiskajām konfesijām un starpkonfesionālās sadarbības attīstība*);

– Sekmēt starptautiskās sadarbības attīstību, iesaistot maksimāli dažādas iedzīvotāju grupas (*pieņemšanas braucieni, starptautiski pasākumi novadā dažādu vecuma un interešu grupu starpā*);

– Ekonomiskās efektivitātes pamatprincipu ievērošana novada budžeta plānošanā un īpašumu apsaimniekošanā (*sabalansēt budžeta ieņēmumus un izdevumus, nodrošināt maksimālu atdevi no novada īpašumu ekspluatācijas*);

– Iedzīvotāju un īpašuma aizsardzības nodrošināšana (*atbalsts novada pašvaldības policijas, ugunsdzēsēju un glābšanas dienesta, medicīniskās palīdzības institūciju pieejamības nodrošināšanai un to kapacitātes stiprināšanai, sadarbības attīstība ar valsts drošības institūcijām*);

– Novada ekosistēmas saglabāšana un dabas resursu attīstība (*sadarbības attīstība ar vides aizsardzības institūcijām un organizācijām videi draudzīgas uzņēmējdarbības un efektīvas ikdienas saimniekošanas nodrošināšanai*).

Visā pasaulē cilvēki sapņo par laimi

Lielajā, plašajā pasaulē katram ir kāda vieta, ko mēs saucam par mājām. Mūsu kopīgās mājas ir Mērsrags! Šeit ir mūsu mīļie cilvēki, mīļās lietas, tikai šai vietai raksturīgās smaržas un mums ierastā kārtība.

Iepriekšējā rudens vēji mums visiem atnesa sapni – iespēju Savas mājas – Mērsragu, veidot un celt pašiem, tādu, kādu vēlamies. Mērsraga novadu var veidot dažādi – var atbalstīt

dažu cilvēku intereses, bet var strādāt arī tā, ka tiek ievērotas vairākumu intereses un vajadzības. Mūsu turpmākais kopīgais darbs – nodrošināt un radīt apstākļus, lai Mērsrags mums ir labākā vieta uz pasaules, lai mūsu kopīgās mājas kļūtu vēl skaistākas, daudzveidīgākas, iespējām bagātākas un videi draudzīgākas.

Cilvēki spēj brīnišķīgi papildināt viens otru, nevis tukšumu,

bet bagātību dāvinot, cilvēki spēj saprast viens otru bez vārdiem, kad klusējot ieklausās dvēseles valodā. Īstā laime ir nonākt saskaņā ar sevi. Mēs ikviens veidojam skaitu un laimīgu savu zemi, Latviju.

Lai Lāčplēša spēks, Spīdolas gudrība, Laimdotas mīlestība dod spēkus īstenot mūsu kopīgo vēlmi dzīvot Laimīgā zemē.

Vēlētāju apvienība “VIENOTI MĒRSRAGAM”

Sveicināti, cienījamie Mērsraga iedzīvotāji!

Es, Marita Strupa, esmu jūsu vidū kopš dzimšanas. Mācījos Mērsraga vidusskolā. 1985. gadā, pēc Rīgas Medicīnas institūta beigšanas, atgriezās šeit kā farmaceite, lai strādātu Mērsraga aptiekā. 1993. gadā izveidoju pati savu aptieku.

Kāpēc es piedalos šajās vēlēšanās?

Mani uzrunāja partijas „Par prezidentālu republiku” pārstāvji. Man ir tuvas šīs partijas cilvēku idejas un redzējums par to, kādai jābūt mūsu Latvijai.

Pašai man bija pavisam citi dzīves plāni. Bet pārdomājot, sapratu, ka mums katram jāpiedalās, lai veidotu labāku mūsu valsts nākotni.

Nevaru jums apsolīt, ka darīšu kādas konkrētas lietas, ka kaut ko uzcelšu. Tas ir

komandas darbs. Bet es esmu gatava veltīt daļu sava laika un enerģijas sabiedrības labā.

Visi kopā veidosim Mērsragu par labāko vietu pasaulē, kur dzīvot mums un mūsu bērniem, mazbērniem!

No ziepju vārtavas līdz prezidenta vizītei

Šodien Mērsrags ir skaista vieta pie jūras. Tikai reizēm mēs aizdomājamies par to kādi laiki un notikumi skāruši Mērsragu senā un ne tik senā pagātnē. Lūk, neliels ieskats Mērsraga vēsturē un leģendās.

Mērsrags vēstures avotos pirmoreiz minēts 15. gadsimtā – kā neliels zvejniekciems pie jūras līča. Pirātu dēļ sākotnējais nosaukums bijis *Mortgrube* – nāves bedre. Kurzemes hercogistes laikā, Mērsragā atradusies lielākā hercogistes ziepju vārtava. Rakstos minēts, ka Mērsraga uzplaukums sācies pēc kanāla izrakšanas 1842. gadā. Mērsraga pusē cilvēki nodarbojušies ar burinieku būvi. Iesākumā bijuši vienmasta burinieki, kas dēvēti par „rāceņu

bočkām”, jo ar tiem vesti kartupeļi uz Rīgu pārdošanai. Vēlāk – 19. gs. otrajā pusē sāka būvēt arī divu un trīs mastu buriniekus – īpaši Upesgrīvā.

Latvijas laikā – 1926. gadā – Mērsragu pievienoja šaursliežu dzelzceļa satiksmē, un dzelzceļš darbojies līdz 20. gs. 60. gadiem.

1927. gadā Mērsragā uzsāka ostas būvi zvejniecības un kuģniecības vajadzībām. Šajā pašā gadā ar Jūrniecības departamenta finansējumu tika uzbūvēti ostas moli. Daudzos rakstos un dažādos laikos minēts liels piesērējums, smilšu sanesumi ostas vārtos, kas radies dienvidu viļņojuma iespaidā, tādejādi aprūtinot kuģniecību.

Pie Rīgas tirdzniecības rajona piederēja visa Latvijas jūrmala. Avotos īpaši izcēlās t.s. Kurzemes laivas (ap 1660. gadu). Kurzemes laivas nāca ne tikai no Engures, Kolkas, Ventspils, Liepājas, bet arī no Mērsraga. 20. gs. ostu hronikās atzīmēts, ka Mērsraga ostai bijusi nozīmīga loma kabotāžas kuģniecībā. 1926. gadā kā viena no 26 zvejniecībā aktīvajām *nometnēm*, tika minēts Mērsrags.

Mērsraga bāku par savu naudu lika uzbūvēt Rīgas Biržas komiteja, kas bija ieinteresēta savu kravu drošā pārvadāšanā. Bākas tornis izgatavots Parīzes fabrikā „Sotera, Lemonjē & Co”. Pirmās neatkarības gados Mērsraga bāka bija vienīgā ar mainīgu uguni – gaismas signāls 30 sekundes bija redzams balts, pēc tam tikpat ilgi sarkans.

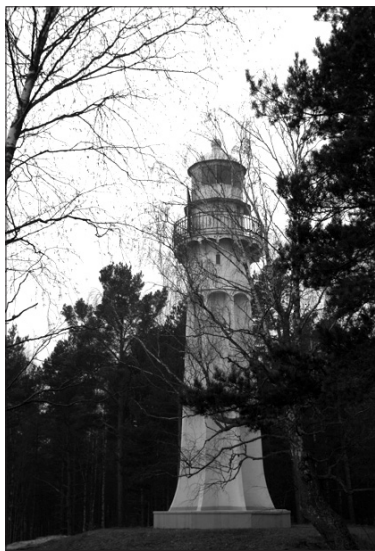
Hronikās īpaša uzmanība pievērsta teikām un noslēpumiem apvītajam Svētmeitas akmenim. Vēstures lapās teikts, ka laupītāju virsaitis iemūrējis nolauptu skaistuli, kad tā atteikusies

iziet pie viņa par sievu. Minēts, ka pusdienlaikā var dzirdēt, kā akmeni mītošās svētmeitas, ratiņš dūcot. Kādā vēstulē H. Lapsa no Mērsraga rakstījis: „Tas bija 1915. gadā – lieli cilvēki gāja ogās un mani ņēma līdzī, lai parādītu Svētmeitas akmeni, lai paklausītos kā iekšā svētmeita vērpj. Un tiešām iekšā tikšķēja.” Akmeni esot redzamas arī durvis. Daudzi centušies atrast zem akmens paslēptās pirātu bagātības, bet pagaidām – nekā! Kādu kilometru uz D no akmens atrodama Slepkaikalva. Tur atradusies seno jūras laupītāju pils un cietoksnis – Markgrāfa pils. H. Lapsa savā vēstulē zināja stāstīt arī par šo vietu: „Es arī ganos iedama, tur redzēju kīeģeļu lauskas. (...) Tanī Markgrāfa pils vietā pēc daudziem gadiem uzcēla māju „Aizsilnieki”, bet vienā istabā nav varējuši dzīvot, jo pa naktīm kāda sieviete spokojusies.” Taču P. Tīlena zinājumi stāstīt: „Ka tāda pils ir bijusi, nav teika. Uz šīs pils pamatiem mans tēvs uzcēla māju. Būvējoties un rokoties tika atrasts moku blūķis, nauda un citi priekšmeti, kas nodoti muzejam.”

1936. gada 7. augusta „Atpūtas” numurā, atrodams raksts par K. Ulmaņa braucieni par Kurzemi. Ulmanis sava sekretāra pavadīts devies arī uz Mērsragu, lai uzklausītu zvejnieku vajadzības, apskatīt skolu, dievnamu un pagastnamu. Prezidents no laivas vidus apskatījis Mērsraga ostu – pagasta vecākā P. Zaksa vadībā.

Vecos laikrakstos ir atrodama informācija par vienu no mērsradzniekiem – Kārli Miesnieku. Kārļa tēvs bijis skolotājs, bet Mērsragā dēvēts kā „garais miesnieks”. Kārlis savu bērnību saistījis ar atmiņām par Mērsragu: jūras šalkām, zilajām debesīm, lai gan kopš 30. gadu vecuma strādājis Rīgas operetātrī.

e-bibliotēkas.lv
krājumus izlūkoja M. Brāle

Tikai tā, mēs varam kopā vēl būt

Rudenīgs 23. oktobra vakars. Mērsraga tautas namā pārsteidzoša rosība. Kāpēc? Sanākušie vēlējās redzēt un dzirdēt, kādus pārsteigumus sagatavojusi „Popiela 2010”. Ko viņi redzēja un dzirdēja? Populāras un vienmēr aktuālas dziesmas, interesantus matu sakārtojumus un tērpus, satraukumu, kas pāraug kūšājošā enerģijā, skatītāju atbalstu, straujus ritmus, pārdomātus priekšnesumus, lieliskus vakara vadītājus, atraktīvus un darboties gribošus jauniešus, labus vārdus no žūrijas, gandarījumu par paveikto... jā, un tas viss vienā vakarā!

Žūrijas un skatītāju vērtējumam tika atrādīti 9 muzikālie priekšnesumi – katrs ar savu odziņu un ideju. Popielas absolūtais hīts bija Laura Reinika dziesma „Es Skrienu”, kas tika apspēlēta trīs dažādās variācijās. Laura un Krista izpildīja dziesmu lietuviešu valodā, Dāvis un Elans iesaistot ģitāru, bet Anete, Līga, Beāte, Klīnta, Ilze, Justīne, Linda, Kristīne, Sandra Reiniku atrada

džungļos kopā ar „Las Ketchup” meitenēm. Meiteņu grupa pamanījās kā rekvizītus izmantot gan riteni, gan šupulzirdziņu.

Lielas skatītāju ovācijās izpelnījās Lauma, Kristaps un Dāvids, izpildot Verkas Serdjučkas dziesmu „Bcē ɔydet xopomo”. Abi, zēni ietērpti krāšņās kleitās, lika skatītājiem, visa priekšnesuma laikā, smaidīt un plaukšķināt līdzī. Afrikāņu ritmos un pārliecinoši uzstājās Biruta ar Šakiras dziesmu „Waka, Waka”. Biruta īpaši izcēlās ar neatlaidīgu un centīgu darbu pie sava priekšnesuma pilnveidošanas jau 2 nedēļas pirms lielā uzņāciena.

Savas antipātijas pret Džastinu Biberu priekšnesumā izrādīja Reno, savukārt Rasa un Ērika, spītējot Reno, sajūsmā izpildīja Džastina dziesmu „Baby”. Eldars, ar Kristeru pie sintezatora, izjusti izpildīja dziesmu „Kam Man Labāku Dzīvi” no Grafomāna repertuāra. Ieskatu zemūdens pasaulē sniedza mazās zives Annija, Keita, Ance un lielā zive Edgars.

Liene, Diānā un Nadīna demonstrēja atraktīvu priekšnesumu grupas „Double Faced Eels” dziesmai „Zilais Valis”.

Pēc katra priekšnesuma tika dots vārds žūrijas locekļiem: stila pazinējai Simonai Aglonietei, deju pavēlniekam Aleksandra Aļošinam un deputātam Laurim Karlonam. Pēc visu priekšnesumu noskatīšanās arī skatītāji varēja nobalsot, par sev tīkamāko priekšnesumu. Žūrijas simpātiju balvu un dāvanu karti no veikalu tīkla „Elvi” ieguva Biruta Trivole. Skatītāju balsojumā vislielāko atbalstu un dāvanu karti no „Elvi” ieguva Lauma Gulbe, Dāvids Blehmanis un Kristaps Štauers. Ikvien dalībnieks saņēma diplomu par piedalīšanos un ieguva titulu kādā no nominācijām, piemēram, par labāko skatuves tēlu.

Īpaši liels paldies ir jāsaka veikalu tīkla „Elvi” Mērsraga filiāles vadībai, par dāsnajām balvām un atbalstu.

M. Brāle

Futbolistu veiksmes gads

Šis gads Mērsraga futbolistiem ir izdevies īpaši veiksmīgs, jo pirmo reizi komandas pastāvēšanas vēsturē, asā konkurencē esam kļuvuši par Talsu novada čempioniem. Jāatzīmē, ka nekad iepriekš Mērsraga futbolisti tik augstu nav bijuši, augstākā vieta pirms tam bija otrā, bet tas bija vēl padomju laikos. Priece arī fakts, ka tagad uz visiem laikiem būsim pirmie Talsu novada čempioni vēsturē. Kopā čempionātā piedalījās 12 komandas un spēlējām vienā aplī, tāpat bija 11 spēles, no kurām mēs uzvarējām veselas 10 (!!!) un tikai vienā spēlē piedzīvojām zaudējuma rūgtumu Balgalē pret vietējo komandu. Sezonas beigās bija palikušas tikai 2 komandas, kas pretendēja uz zeltu, mēs un Kandava un abas komandas spēlēja ar vienu zaudējumu bagāžā, tāpēc sanāca, ka katra spēle bija kā izšķirošā, jo bija skaidrs, ka pat viens neizšķirts mums maksās zelta medaļu, puīši to zināja un bija tikai viena doma – kad tad, ja ne tagad, un mums visiem tas izdevās, beigās pēdējā spēlē, kad mēs jau bijām čempioni, Kandava sarūgtināta par neveiksmi zaudēja Valdgalei, bet tas vairs neko neizšķīra. Interesanti, taču visu izšķīra pati pirmā sezonas spēle Mērsragā pret Kandavu. Šai spēlei nebija gatavi ne mēs, ne Kandava un diezgan negaidīti mēs uzvarējām 1:0. Pirms šīs spēles puīši bija noskaņoti skeptiski un bija pat doma šogad startēt ar jauniešu sastāvu, taču negaidītā veiksmē pirmajā spēlē lika pārdomāt un viesa labas cerības uz augstām vietām. Liels nopelns sasniegumā ir komandas vārtsargam Jānim Nīmanim, jo bez viņa mēs to nebūtu paveikuši, diemžēl viņš nebija uz vairākām, arī ļoti svarīgām spēlēm, tādēļ gribu pateikt lielu paldies tiem spēlētājiem, kas bija uz visām vai gandrīz visām spēlēm, kuri brauca arī no Rīgas un spēlēja biežajās situācijās, kad vienkārši nebija kas spēlēt un vāca punktus no spēles uz spēli, tas bija komandas kodols bez kura čempiona lauri nebūtu sasniegtami. Šī komanda rajona čempionātā spēlēja jau vairāk kā desmit gadus un tieši pēdējās sezonās ir sasniegti labākie rezulta-

ti – aizpagājušajā gadā bijām 2., bet pērn palikām trešie. Komandā spēlēja – Aigars Kriķauskis (11), Mārcis Kriķauskis (11), Dāvis Kriķauskis (11), Deniss Kriķauskis (10), Jānis Bērziņš (9), Artūrs Linde (8), Jānis Nīmanis (8), Jānis Indruškevičs (8), Valts Rožkalns (7), Mārtiņš Rēvalds (7), Edgars Stīķis (6), Krišjānis Reinfelds (5), Edgars Jansons (5), Kristaps Kūlītis (2), Ivo Linde (1), Jānis Kuklis (1), Artūrs Grīva (1), iekavās norādīts spēļu skaits. Visvairāk vārtu komandas labā guva Aigars Kriķauskis – 14, un viņš bija trešais rezultatīvākais visā čempionātā. Arī Latvijas otrajā līgā spēlējām veiksmīgi, mūsu grupā bija tikai 2 komandas un pret Jaunpili mājās nospēlējām neizšķirti 3:3, bet Tukumā mēs uzvarējām 6:0. Vēl jāatzīmē fakts, ka mēs kā Talsu novada čempioni piedalījāmies Kurzemes reģiona finālā Brocēnos, kurā spēlēja Kurzemes novadu čempioni un vicečempioni. Spēlējot bez nevienas maiņas (!) piecās spēlēs uzvarējām četras un kopā ielaidām tikai 5 vārtus, 8 komandu konkurencē ieguvām trešo vietu zaudējot tikai ļoti spēcīgiem Brocēniem un Ventspilij. Tas ir ļoti liels panākums.

Vēlos pateikties visiem tiem komandas atbalstītājiem, kuri nāca uz spēlēm un atbalstīja mūs klātienē un arī tiem, kas juta mums līdzī neklātienē. Protams, ka arī bez jums šis panākums nebūtu bijis iespējams, tāpat visas komandas vārdā saku lielu paldies Rojas novada domei un personīgi Ivaram Indruškevičam par nodrošinātu transportu uz izbraukuma spēlēm, dalības maksas segšanu un nodrošināšanu ar laukumu pie skolas, kā arī pateicamies Rīgas brīvostas pārvaldei un personīgi Leonīdam Loginovam par sarūpētajām formām.

Viss liecina par to, ka Mērsragā ir labākie futbolisti un futbolistes bijušajā Talsu rajonā un ceru, ka Mērsragā futbola tradīcijas turpināsies un arī turpmāk mēs būsim labākie.

Mārcis Kriķauskis
(komandas kapteinis)

Paziņojums

Mērsraga novada pensionāru apvienības padome lūdz pieņemt pensionārus, kuri aizgājuši pensijā 2009. un 2010. gadā.

Zvanīt apvienības priekšsēdētājai Dainai Krūmiņai, tālrunis 63235753.

Pensionāru apvienības padome

LĪDZJŪTĪBA

Aiz zemes malas nogurst gara diena,
Būs vakars vēls un zvaigznēm pilna nakts.
Būs mūsu vidū viena tukša vieta,
Viens darba mūžs būs kapu smiltīm segts.

Izsakām līdzjūtību Vizmai Lejai, brāli mūžībā pavadot.

Sabiedrības IMS gatavās produkcijas kolektīvs

Uz kuģa dienu un nakti

Iepazīstieties – Andrejs Grieze. Nesen nosvinējis 82. dzimšanas dienu, vairāk kā pusi mūža pavadījis jūrā uz kuģa, gandrīz 60 gadus nodzīvojis Mērsragā, dzīvē pieredzējis velna miltus, bet ne mirkli nav zaudējis pozitīvismu un vienkāršo skatījumu uz lietām. Šogad, 18. novembra ietvaros, saņem atzinību par mūža ieguldījumu Mērsraga attīstībā un popularizēšanā.

Andrejs uz Mērsragu atnācis no Ventspils, bet bērniņu un skolas gadus pavadījis Piltenē. Pamazām uzsācis jūrnieka gaitas: „1953. gadā beigti kursi Ventspilī – jūrniecīb’. Tad man iedēv’ 200 zirgspēk’ tonnāž, bet uzreiz Baltijas jūrā nelāv’ braukt. Tad man iedēv’ motorlaiv’ tād palielāk, un tād es sāk’ no Rīgas jūrs vērtiem butes zvejoj, un tā lēnām nāc uz Roju, Gīpku. Tur nāc’ butes un viss kas. Tagad runa iet pa 53. gadu. Tad pēdīg’ pienāc’ rudens un pēdējais bij’ Mērsrags, kur sazvejoj’ butes – tādas krietnas! Un tad jau drīz es tik iekšā – varēj’ braukt pa kād’ jūr’ gribēj’. Tad es saņēm’ diplom’ un tad man uzlik’ uz kuģ’ pa kaptein’. Tad, vārd’ sakot, visu laiku braucu uz kuģiem.” Andrejs jūrā braucis no 1953. gada līdz 2008. gadam.

Nomaiņiņas daudz apmešanās vietas, līdz uzcēlis pats savu māju: „Es dzīvoj’ mazā kolhoz’ mājiņā, kur tāds’ bij’ 3 pie pirts tuvumā. Tad es atnāc’ vienā mājā pie skolas – tur es i’ dzīvojs. Tad es aizgāj’ uz māju kā vecu bodi, kur caur Kūļiem brauc uz Talsiem. Man pa 90 rubļiem piedāvāj’ māju, un es neņēm’. Tād’ māj’ vajadzēj’ ņemt, nebij’ jau nekād’ vain’, bet es neņēm’. Tad apdomāj’ jāceļ pašam man ir. Tā es sāk’ taisīt. Bij’, laikam, 1969., kad bij’ viss tie kok’, te bij’ lielā vētr’, kad viss kok’ sagāzti. Sazāgēj’ materiālus un man līdzēj’ uzcelt. Un brīnišķīgi, nekās, uztaisīj’ šite tāds zēm’gabals bij’.” Mājai iedots skaists nosaukums „Dzintarjūras”.

Sirmais kungs zvejojis uz dažādiem kuģiem, viens no tiem bijis „Ada”. Istabā pie sienas karājas glezna ar minēto kuģi, kas saņemta dāvanā. Ar kuģi saistītas īpašas atmiņas: „Kuģis jau bij’ „Anda”, bet tagad „Ada”. Vainīg’ jau bij’ grāmatvedības inspekcijās. Vārbūt ir kād’ kļūd’, nav riktīg’ kaut ko samaksājis. Tik, lai man nebūt’ jākašķējas, es iedomājos pārrakstīs vien’ burt’, lai ir „Ada” Ar grāmatvežiem jau ar’ var sarunāt. Tad viņš man skaitījās. Es nopirk’ viņ’. Personīgs kuģis! Vēlāk uz nāc’ neraž’ un tad es atdēv’ to kuģ – 2 gād’ atpakaļ.”

Andreja stāsti apliecina, ka jūrnieka dzīve nekad nav bijusi garlaicīga: „Pēkšņ’ pēcpusdienā paziņo, ka vienam kuģim jāiet prom uz Rīgu caur tiltiem, tur projām. Ko ta nu darīs? Caur tiltiem neiet caur masts. Ko darīs? Tūlīt naktī jāiet ārā. Atnāc’ Logins’, viņš jau mehāniķis’, dabūj’ tos aparāts nogriez skrūvs’ un masts bij’ zemē. Tad tik’ brauc prom. Sašauts cilvēks ar kuģ’ ar bij’ jāved! Uz kuģ’ jau visād’ gā’. Esmu kāju salauzis ar! Šaprot’ kā gadās. Nem un sēž tā, kā uz tād’ ķebļ’ un tad vilnis nāk, ceļos kājās un kāj’ paliek kādā starpā un krikt, kāj’ augšā lauzt. Bet viss kārtībā. Aizved’ uz Talsiem un ielik’ dzelz’.”

Andrejam bijis interesants atgadījums, strādājot, augstākās padomes deputāta amatā: „Vienam bij’ jāiet armijā, bet šis izbrauc uz silķēm. Atbrauc mājās un dabū dzirdēt, kā var tā darīt un neiet armijā? Paņēm’ un ielik’ viņ’ cietumā. Nu es ta kā deputāts, man sak’, lai es ejot glābt viņ’. Viss es iztāstīj’ kā tā liet’ ir un šo no cietum’ ārā. Tād visād’ tie gājien’, ir bijuš’.”

Pieskaroties tēmai par Jūras svētkiem Mērsragā, Andrejs iesāk: „Mēs, zvejnieciņi, esam dikt’ māj’ palikus’. Kaptein’ tikpat kā nav!” Kungs piebilst, ka neesot pārāk runīgs, bet turpina pārcilāt atmiņas par Zvejnieksvētkiem: „Mēs abi div’ ar Kadīki brauc’ uz Rīgu meklēt projekt’ kā viņus celt un tad uztaisīj’ estrādē viņš. Tad pirmo reiz’ oficiāl’ atzin’ tāds Zvejnieksvētki. Lepn’ svētk’ bij’. Abrauc’ viss augstie kung’ no Rīg’. Skolā ēd zušus un viss ko. Vienreiz braucām jūrā viss nofotografēties. Tā viss te tā dzīv’ rožain’ iet!”

Andrejs pieredzējis kultūras nama atklāšanu: „Vispār jau gribēj’ klub’ 3. metrs isāk nolikt, bet atstāj tā kā bij’ plānots. Atklāšanā jau es ar piedalījos, bet nekāds runātājs nebiju nu arī ne dejojājs. Tikai dažās atsevišķās reizēs biju liels dejojājs. Neko jau tad daudz nedarij’. Man jau bij’ kuģis viss 24 stunds.”

Kungs cenšas ne par ko neuztraukties un ir entuziasma pilns: „Kād’ veselīb’ būš, tād’ būš. Es drīstu domāt tikai labš’ liets, ja domāšu, ka tas krēsļš salūzīs, tad salūzīs. Jādomā tikai labs liets. Arī viss cilvēk’ ir lāb’. Es nevienu neko ļaun’ nesak’.” Tomēr ir lietas, kas Andrejam izraisa sāpumu un izbrīnu. Arī viņš sūrojas par stāvokli valstī: „Es nesaprot’, kas tagad ar tām zīvīm! Te takš’ vairāk nav jēg’! Tad, kad es te atnācu, sāk’ zvejojot, stāvavods zivs bija desmitiem tonnām. Bij’ lāb’ ziv’. Pēdīg’, zivs vairs nav nekūr. Kā tad var būt ziv’, ja nav tirs ūdens. Vai tās nav briesms’? Ūdens piesārņots ir. Caur i. Vēl jau kād’ reņģ’ ir, bet švak’. Kā tā viss nolaists? Ar lauksaimniecīb’, jau ar, nekā neiet. Mežs izcērt, bet lauks near. Ja mēs nears un nesēs, nekā nebūs. Nekādā gadījumā mēžss nedrīkst izcirst tik trak’. Ļot’ grūt’ būš!”

* Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanai un turpināšanai, intervija atspoguļota vietas raksturīgajam dialektam.

M. Brāle

VIETĒJAIS UZNĒMĒJS

Vētra un putns

Stāsts būs par vietu, kur vēlamies doties, lai palutinātu savu vēderu, pasēdētu omulīgās telpās, izbaudītu sirsnīgu apkalpošanu un viesmīlīgu smaidu. Lai to izdarītu Mērsragā, mēs dodamies uz kafejnīcu un viesu namu „Vētrasputns”, kura saimnieki ir Iveta un Andis Dārziņi.

Dārziņu ģimene ir jauka, smaidoša un draudzīga. Ģimenes jaunāka atvase – meitiņa Krista, vēlas kļūt par princesi – kam viņai biznesa lietas. Dēls – Toms ir piedomājis pie tā, ka varētu turpināt vecāku iesākto darbību. Tētis Andis strādā kuģu aģentūrā, bet Mamma Iveta, kā pati smeļ, turpina darboties pārtikas aprītē. Iveta – tad arī sniedza interviju, sīkāk pastāstot par un ap „Vētrasputnu”.

Ģimene Mērsragā dzīvo gandrīz 4 gadus. Pirms tam dzīvojuši Jūrmalā. Iveta paskaidro sīkāk: „Tā kā bijām jūrmalnieki un dzīvojām pie jūras, tad pie jūras gribējām palikt.” Par ideju, izveidot viesu namu un kafejnīcu, saimniece paskaidro īsi un konkrēti: „Gribējām uzsākt kaut ko savu. Tas jau bija sen, kad domājām par savu biznesiņu. Tas bija tāds kā mūsu sapnis.” Iveta turpina par pirmajiem soļiem un veicamajiem darbiem, kas bija jāveic, lai īstenotu savas idejas un nodomus: „Uzsākt nebija grūti. Tās jau bija zināšanas. Ja tev ir kāds mērķis un tu gribi tādu lietu darīt, tad viss nāk no sevis paša. Pati izveido prasīja daudz darba. Viss, kas mums šeit ir, ir mūsu pašu izdomāts un nav neviens dizainers te bijis. Paši stundām sēdējām pie baltas lapas un domājām. Man vajadzēja leti, kāda man bija nepieciešama. Es pastāstu savas idejas un man saka, ka man tas viss jāuzzīmē. Sēdēju un rasēju – ar krāšņām un visu kā gribēju. Tas, ko uzzīmēju, tas arī ir. Man bija atveramās durvīņas, bet vietas trūkuma dēļ ir tieši šādi. Ar nosaukuma izdomāšanu nebija tik vienkārši.

Domas bija dažādas. Tad domājām visādi: vētra, putni, konfektes... kaut gan konfektes bija pēc tam.” Iveta atzīst, ka enerģiju, darboties un smaidīt, sniedz bērni.

Īpašniece pastāsta, kā „Vētrasputns” nokļuva tieši Ozolu ielā 10: „Laikam bija 3 vietas no kurām izvēlēties, bet ieraudzījām šo un pārējās nemaz nepaskatījāmies. Šeit bija vieglāk, jo nekās nebija gatavs. Te bija vieglāk strādāt. Varējām nojaukt visu veco, bet bija maz ko jaukt. Visi darbi prasīja apmēram gadu.” Iveta nenoliedz, ka reizēm bijis grūti, bet galvenais ir tikties pretī saviem mērķiem un nepadoties: „Visa papīru kārtošana nāca paralēli. Visas papīru būšanas paņēma daudz laika. Birokrātija Latvijā ir drausmīga, bet bez papīriem nevar. Visam pretī jābūt papīrs. Taču to visu var dabūt gatavu!”

Iveta neizturas kritiski un bailīgi pret konkurenci apstākļiem: „Konkurence ir ļoti veselīga. Es nekad neesmu noliegusi, ka cilvēki vienmēr var aiziet arī kaut kur citur. Jā, konkurence ir veselīga – ir kur tikties vairāk un labāk.”

„Vētrasputna” saimniece stāsta, ka cilvēku attieksme ir pozitīva. Neesot dzirdēts nekāds slikts, ja nu vienīgi kāds runājis aiz muguras. „Vētrasputna” interneta mājas lapas viesu grāmata ir bagāta ar pateicībām, uzslavām un laba vēlējumiem, kas nāk no cilvēkiem Rīgā, Dobelē, Bulgārijā, Cēsīs, Lietuvā, Valkā. Iveta neslēpj prieku par cilvēkiem, kuri atkal un atkal atgriežas pie viņiem: „Ir arī patstāvīgie klienti. Liels prieks pa viņiem. Ir gan patstāvīgie viesu nama apmeklētāji, gan kafejnīcas, Jauki, ka viņi atgriežas gandrīz kā draugi.”

Pieskaroties gastronomijas tēmām Iveta stāsta: „Par pavāri neesmu mācījusies, jo nekad nebiju iedomājusies, ka būs jāstrādā par pavāri un citiem jāgatavo. Man patīk gatavot. Bērni ir eksperimenta trusiši.” Iveta „Vētrasputna”

Iveta un Andis Dārziņi.

A. Zandersona foto

ēdienkarti ir sastādījis pati. Viņa apgalvo, ka var ielikt cepeti, bet tas būtu ilgi jāgaida un neviens negrib ilgi gaidīt, sēdēt bezdarbībā. Viss esot atkarīgs no tā vai ēdiens ir laikietilpīgs, vai nē: „Topā mums ir pikantā karbonāde un kotlete ar tomātiem un sieru. Principā, firmas ēdiens ir podiņš ar sēnēm un gaļu. Ir bijis jāgatavo ēdiens, kas nav iekļauts ēdienkartē, bet tāda ziņā mēs esam elastīgi.” Kafejnīcā rīkojam dažādu dzīves situāciju svētkus. Katru darba dienu no 12.00–15.00 ir iespējams nobaudīt dienas ēdiena piedāvājumu.

Kuriozu iz kafejnīcas dzīves zināja pastāstīt pavāre Baiba Apšvalka: Kuriozi ir bijuši ar siera karbonādēm. 2 reizes tā ir gadījies, bet tagad mēs zinām, ka viriešiem, kas pasūta siera karbonādi pie mums, jāsaka, ka tajā ir tikai cepts siers un dārzeņi, lai pēc tam nav brīnumi – kur gaļa?” Iveta piebilsto: „Būs jānomaina nosaukums.”

Nobeigumā nedrīkst aizmirst par kafejnīcas labo garīgu – miermīlīgo un draudzīgo kaķēni Minniņu, kas uz Mērsragu atceļojusi no Vidzemes pusēs. Kaķenes saimniece zina pastāstīt par Minniņas pieeju savas gulviņas saglabāšanai: „Viņas iemīļotākā vieta ir divāns. Kad atnāk cilvēki, viņa, kā kaķis no multfilmas „Šreks”, skatās ar žēlām actiņām un lēnām, lēnām nāk tuvāk. Parasti cilvēki aicina kaķēni pie sevis un tad viņa laimīga arī iet.”

M. Brāle, L. Gulbe

Atbildot uz jautājumiem

Saņemot no Jums, iedzīvotāji, iedrošinājumu par iepriekšējā avīzē aizsāktu tēmu – atbildot uz jautājumiem, vēlos to turpināt un ceru, ka tā būs kā jauna, pozitīva prakse jaunajā domē, kā arī neviens „nebaudīsies” tikties ar iedzīvotājiem pietiekami bieži, lai atskaitītos par savu darbu un uzklautu vajadzības. Lai seko jautājumi:

1. Kas notiks ar Mērsraga pludmalēm?

Jau šobrīd daļēji ir paveikti darbi, kuri nodrošinās to, ka visiem iedzīvotājiem jau nākamajā vasarā būs iespēja doties uz pludmalī Mērsraga centrā pa ceļu uz jūru iepretim pagastmājai – tur jau daļēji darbi ir paveikti. Par pludmalī pie bākas – ir uzņēmēji, kuri tur vēlas ierīkot tualetes un dušas, kā arī labiekārtotu stāvētietu automašīnām, kā arī galdus, solus un pārģērbšanās telpas. Daļēji inventārs jau ir iepirkts un jaunā dome šo paveiks līdz galam.

2. Kāpēc nevar uzlikt ielu nosaukumu plāksnītes?

Var uzlikt un tas ir uzdevums nākamajam gadam, lai mēs paši un mūsu ciemiņi Mērsragā „neapmaldītos”.

3. Kāpēc jāpievelk ūdensvadi no jauna, kāpēc par maksu šo pakalpojumu nevaram pasūtīt no mūsu komunālā uzņēmuma?

Kad konstatējām, ka komunālais uzņēmums nefunkcionē, nomaiņām uzņēmuma vadītāju. Jaunais vadītājs ir sagatavojis plānu, kā attīstīt šo uzņēmumu un sniegt iedzīvotājiem nepieciešamos pakalpojumus. Darbs iesāks labi, vadītājs ir enerģisks un jauns – attīstīsīms. Vienlaikus aicinu mūs savlaicīgi norēķināties par ūdeni, lai nesānāk, ka citi maksā par neapzinājumiem.

4. Kur ostā zvejnieki varēs likt savas laivas?

Pabeidzot iesākto projektu, ostā būs 120 metru gara piestātne zvejas laivu novietošanai. Vēl strādājam pie tā, lai izveidotu slipu mazāku un lielāku laivu izceļšanai. Daļa no jaunās vietas jau tagad ir redzama no tilta. Darba vēl daudz, bet aicinu būt pacietīgiem, jo nevaram vienā, divos gados perfekti paveikt to, kas ļoti daudzus gadus bija pilnīgi atstāts novārtā. Vecie zvejnieki atnāk un norāda arī uz kļūdām projektos, piedodiet par tām, mēs ļoti cenšamies...

5. Ja Mērsragā ienāk jauns uzņēmums, vai mērsradznieki dabūs darbu, jeb svešie?

Jau šobrīd tie daži uzņēmumi, kas ar mūsu palīdzību, vai atbalstu ir ienākuši Mērsragā, kā pirmos darbā ņem mērsradzniekus, tas nav solījums, tas ir paveikts un pieturēsimies arī nākotnē. Aicinu iedzīvotājus sūtīt savus CV, jo arī šobrīd notiek saruna ar dažādiem uzņēmējiem par iespējām ienākt Mērsragā. Tā nav garantija saņemt darbu, bet mēs neapstāsimies, kamēr visi nebūs nodrošināti.

6. Vai privatizēs Mērsraga ostu?

Nē, neprivatizēs – to nosaka Likuma par ostām 19. pants. Ostas Latvijā nav privatizējamās. Tāda pārliecība ir Mērsraga ostas vadībai un arī visiem man zināmajiem deputātu kandidātiem visos sarakstos. Ja jau ir šī retorika, vēlreiz jāpaskaidro, ka osta nepieder Mērsraga novadam, bet kā teritorija (zeme) – Valstij un esot Mērsraga domē šo jautājumu ietekmēt nevar. Atliek secināt, ka tādu nepatiesību izplata cilvēki ar ļauniem nodomiem, kuriem ir citas intereses, ne jau ostas aizstāvēšana.

7. L. Karlsons vasarā nodarbināja jauniešus bez darba līgumiem, maksājot kapeikas?

Iedzīvotāju sapulce 24. oktobrī tautas namā bija kupli apmeklēta.

A. Zandersona foto

Te ir kļūda – es jauniešus nodarbinu nevis šo vasaru, bet jau vairākas vasaras – lēnām viņu pulks ir pieaudzis skaitā. Jaunieši netika pieņemti darbā, jo viņi nenāca uz darbu, bet nāca kopā, lai atjaunotu jauniešiem nodotu koka kuģi, izveidotu un iekoptu teritoriju, kurā paši varētu mācīties un trenēties burāšanā, apgūt jūras zinības un kuģu uzbūvi. Jauniešus trenēja un mācīja gan pieredzējuši vecie kapteiņi, gan citi izbijuši un esoši jūras vilki. Tā ir mūsu brīvprātīga kopā darbošanās un tāpēc dažiem no viņiem ir bijusi iespēja pakuģot un redzēt dažādas zemes, ir bijusi iespēja pabūt dažādās citās ostās un uz dažādiem kuģiem.

Pie šī varu tikai piebilst un lūgt – ja kādam esmu nepatīkams kā cilvēks, nelieciet par to cīst šiem jauniešiem un neiesaistiet viņus kādās politiskās manipulācijās. Nedomāju, ka šādi tiek izteiktas rūpes par jauniešiem, jo ļaunā veidā nekad nevar panākt labu rezultātu. Vai tiešām šiem jaunajiem cilvēkiem labāk bija vasarā palikt uz ielas? To jautāju, jo arī šajā vasarā es neatradu nevienu, kuram viņi būtu interesējuši un, kuri bija gatavi jauniešus ap sevi pulcēt. Es ticu, ka mēs esam jūrnieku tauta, taču katrs man piekritis, ka par tādiem nepiedzīst – par tādiem ir jāveido no „bērna kājas”. Ja mani nosoda par to, ka es mēģinu to darīt, tad – JA, ESMU VAINĪGS...

8. Vajadzīgs autobuss no Tukuma uz Mērsragu.

Pie šī jautājuma jau kādu laiku tika strādāts un daļēji panākts solījums to realizēt. Šajā stadijā process tika nodots Rojas domes institūcijām, jo mēs, kas to organizējam, bijām „tikai deputāti” bez īpašām paraksta un balss tiesībām. Vismaz 3 sēdes pēc kārtas prasījām atskaitīties par procesa virzību, bet rezultāts nav. Aicinu nedaudz vēl paciesties, jo jau pēc pāris mēnešiem mums būs pašiem savas – ievēlētās, ieinteresētas amatpersonas, kuras paveiks saskaņošanu līdz galam.

9. Citi jautājumi.

Vēl sapulcē ir fiksēti dažādi ierosinājumi par ceļu sakopšanu, notekgrāvju izrakšanu, labiekārtošanu un ziedu stādīšanu pavasarī. Katrs no šiem jautājumiem ir konkrēts punkts mūsu sapulces protokolā un pie šiem darbiem, ceļams, no janvāra varēsīm ķerties klāt (izņemot ziedu stādīšanu ☺)...Un tad jau nākamā tautas sapulce, kurā atskaitīsimies par paveikto. Uz tikšanos!

Lauris Karlsons

KANDIDĀTU SARAKSTS

Mērsraga novada domes vēlēšanām
2010. gada 18. decembrī

„Demokrātiju visiem”

1. Lauris Karlsons
2. Dace Ansberga
3. Aigars Šteinbergs
4. Vija Klēvere
5. Jānis Budreika
6. Ivars Smilga
7. Mareks Jēkabsons
8. Gvido Erķis
9. Ārija Logina
10. Andris Klēvers
11. Aivars Pēteris Kriķauskis
12. Dace Matroze
13. Gunta Fibiga
14. Oskars Ķevlis
15. Elviss Misiķis
16. Inta Dakstiņa

KANDIDĀTU SARAKSTS

Mērsraga novada domes vēlēšanām
2010. gada 18. decembrī

„Vienoti Mērsragam”

1. Inese Lagzdiņa
2. Alberts Neilands
3. Ivars Indruškevičs
4. Roberts Šiliņš
5. Daiga Skvorcova
6. Gints Bervalds
7. Inese Šubēvica
8. Ilze Indruškeviča
9. Viktors Līcis
10. Igors Roļa
11. Lauma Gulbe
12. Uldis Karlovs Karlovskis
13. Lita Grudkina
14. Valda Briede
15. Arvids Elsons
16. Laima Šiliņa

“Demokrātiju visiem” programma

Mērsraga novads ir mūsu mājas. Šeit mēs dzīvojam, strādājam, audzinām savus bērnus.

Mēs aicinām visus Labas Gribas Cilvēkus kopīgi vienoties stabilai Mērsraga novada attīstības politikai, katram pielikt pūles, lai Mērsraga novads kļūtu par ekonomiski stabilāko, skaistāko, sociāli nodrošinātāko, ar lieliskām izglītības iespējām, novadu Latvijā.

Mērsrags – maza, unikāla vieta, kur viss sākas no jauna un Mērsragam viss izdosies.

ĢIMENE. Tā bija, ir un būs Valsts un katra cilvēka dzīves pamats un spēka avots.

Mēs turpināsim īstenot efektīvu bērnu darza apsaimniekošanas un attīstības programmu.

Cilvēkam vajag būt paēdušam, vajag darbu un mājās drošību. Tādēļ mēs turpināsim īstenot pabalstus novada jaunajām ģimenēm par bērna piedzimšanu. Mēs turpināsim īstenot tādu izglītības sistēmas attīstību, lai mūsu novadā ir vidusskola – vieta, kur mūsu bērni var iegūt augsta līmeņa izglītību, neatstājot savu dzimto pusi jau bērnībā.

Piesaistīsim līdzekļus, nodrošinot bērnu ēdināšanu, sociālo palīdzību maznodrošinātām ģimenēm, invalīdiem un veciem cilvēkiem.

Uzlabosim novadnieku veselīga dzīvesveida iespējas Mērsraga novadā, veidojot un uzturot daudzveidīgu un plašu kultūras un sporta vidi, kvalitatīvai, veselīgai un lietderīgai brīvā laika pavadīšanai.

Īpaši atbalstīsim talantīgos un centīgos novada bērnus un jauniešus, kas ar mācībām, spējām un rezultātiem sevi ir apliecinājuši.

Veselībā rūpēsimies par iespēju kvalitatīvi un savlaicīgi saņemt primārās veselības aprūpes pakalpojumus, palīdzēsīm attīstīt un uzlabot ģimenes ārstu prakses.

Ģimene ir tā vieta, kur roku rokā iet vecais ar jauno, pieredze ar spēku un degsmi – mēs neaizmirsīsim savas saknes – mēs atbildīgi rūpēsimies, lai vecāki un vecvecāki ir pienācīgi aprūpēti un saņem pietiekamu atbalstu, lai to dienas var ritēt mierā.

Mēs iestājamies par kristīgo vērtību nostiprināšanu ģimenēs. Sadarbosimies ar visām kristīgajām konfesijām, lai veicinātu novada garīgo uzplaukumu.

Mūsu mērķis – Būsim laimīgi savās ģimenēs!

MĀJAS. Mūsu mājas ir Mērsraga novads, savukārt novadu veido mūsu katras atsevišķas ģimenes mājokļi. Tikai apbūvējot sadarbības laus novadam būt tīram, skaistam un sakoptam.

Attīstīsim novada infrastruktūru – apgaismošanu, ielu kvalitatīvu asfaltēšanu, rotaļu laukumu un, sporta un atpūtas centrus, kultūras projektus. Jūras tiešajā tuvumā veicināsim atpūtas kompleksu izveidi.

Sabalansēsīm, koordinēsīm un sekosim līdzi, lai kultūras, sporta un atpūtas objekti būtu pieejami vispirms pašiem vietējiem iedzīvotājiem.

Veidosim operatīvu un konkrētāku cīņu ar ielu noziedzību, alkoholismu, narkomāniju. Stingrāk kontrolēsīm alkohola tirdzniecību

un smēķēšanas noteikumu ievērošanu sabiedriskajās vietās.

Mūsu uzstādījums: Pašvaldībai, veicot infrastruktūras attīstību, kā prioritātei ir jābūt vietējam ražotājam, pakalpojuma sniedzējam, pie augstākajām prasībām kvalitātē, garantējot un konkurētspējīgākās cenās.

Jutīsimies labi savās mājās!

DARBS. Ja novada iedzīvotājiem ir darbs, tad ir drošība par mājām un stabilitāte ģimenē.

Mēs, balstoties uz savu pieredzi, zināšanām un resursiem, strādāsim uz investīciju un uzņēmēju piesaisti novadam, lai, izmantojot ģeogrāfiskā stāvokļa priekšrocības, mūsu zināšanas un darba pieredzi, kā arī resursus un iespējas ko sniedz ES struktūrfondi, nodrošinātu ar darbu vietējo iedzīvotāju ģimenes, pieaugtu darba vietu skaits.

Iesaistīsimies jaunu uzņēmumu stimulēšanas procesā, piesaistot ES fondu līdzekļus, izveidojot stiprus biznesa, inovāciju un tehnoloģiju pārneses centrus.

Iesaistīsim bērnus un jauniešus darbā vasaras brīvlaikā.

Mēs izmantosim unikālo iespēju, ko mums sniedz osta novadā, turpinot Mērsraga ostas attīstību kā kravu un tirdzniecības ostu, kas jau pēdējos gados izaugsmes ziņā ir bijusi līderis starp mazajām ostām. Attīstīsim tūrisma un jahtu ostu. Mūsu prioritātes – vispirms darba vietas novada iedzīvotājiem.

Mūsu mērķis – būsim darītāji savā Mērsraga novadā!

Programma vēlētāju apvienībai “Vienoti Mērsragam”

Mūsu apvienības mērķis – novada saskaņota un sistemātiska attīstība, nodrošinot iedzīvotāju vajadzību apmierināšanu un neradot draudus nākamā paaudžu kvalitatīvas dzīves vides attīstībai.

Apvienība ir gatava:

- Strādāt pēc labākās sirdsapziņas,
 - Atzīt kļūdas – nevis melot;
- Būt atklātiem pret sabiedrību,
 - Informēt – nevis slēpt;
- Informēt sabiedrību par pašvaldības līdzekļu izlietojumu un budžeta veidošanas principiem,
 - Ierosināt – nevis noklusēt;
- Ievērot sociālo taisnīgumu,
 - Atbalstīt – nevis atteikt;
- Nošķirt personīgas intereses no sabiedriskajām,
 - Kalpot novada iedzīvotāju nevis savām personiskajām interesēm.

Apvienība apņemas:

– Sekmēt kvalitatīvas izglītības pieejamību novadā visos tās līmeņos, sakārtojot infrastruktūru un attīstot pieejamās izglītības kvalitāti (*Mērsraga vidusskolas un pirmsskolas izglītības iestādes “Dārta” infrastruktūras sakārtošana un kvalitatīva izglītības satura nodrošināšana, t.sk. uzsākot darbu pie Mērsraga vidusskolas sporta infrastruktūras sakārtošanas*);

– Veidot uzņēmējiem pievilcīgu uzņēmējdarbības vidi un piesaistīt investīcijas ekonomikas attīstībai novadā (*sadarbības attīstība ar vietējiem uzņēmējiem, tiem labvēlīgu novada domes lēmumu pieņemšana, pamatotu nodokļu atlaizņu piešķiršana*);

– Nodrošināt informācijas atklātību un pieejamību par novada domes darbu, veido-

jot kvalitatīvu un daudzpusēju informatīvo telpu (*novada bezmaksas informatīvais izdevums, interaktīva mājas lapa internetā, regulāras iedzīvotāju tikšanās, iedzīvotāju iesaiste lēmumu pieņemšanā*).

– Atbalstīt kultūras un sporta pasākumu daudzveidību un pieejamību novadā dažādām vecuma grupām (*budžeta līdzekļu piešķiršana pasākumu organizēšanai un iesaistīto speciālistu tālākizglībai*);

– Sekmēt jaunatnes politikas īstenošanu novadā, attīstot daudzveidīgas brīvā laika pavadīšanas iespējas, sekmējot brīvprātīgo darbu un neformālās izglītības pieejamību (*jaunatnes darbinieka štata vietas izveide novadā un jauniešu centra attīstība*);

– Iedzīvotāju ērtībai sekmēt infrastruktūras sakārtošanu atbilstoši iedzīvotāju vajadzībām (*ceļi, pludmale, ielu apgaismojums, atpūtas vietas, sporta un bērnu rotaļu laukumi, kapliča, utt*);

– Nodrošināt pieejamu un pastāvīgu mūziklīnības piedāvājumu klāstu maksimāli tuvu iedzīvotāju dzīves vietai (*dažādu informatīvu semināru par iedzīvotājiem aktuāliem jautājumiem, tematisko apmācību un hobiju attīstības pasākumu pieejamība novadā*);

– Piedalīties dažādu finanšu instrumentu, t.sk. Eiropas Savienības fondu, apgušanā, informējot iedzīvotājus par ārējā finansējuma piesaistes iespējām un iedrošinot vietējos iedzīvotājus un uzņēmējus iesaistīties pieejamā finansējuma apguvē (*projektu vadītāja štata vietas izveide un apmācību, konsultāciju pieejamība interesentiem*);

– Veicināt sadarbības attīstību starp dažādām sabiedrības interešu un vecuma grupām novadā (*biedrību un interešu klubu*

attīstība, novada domes atbalsts to kapacitātes stiprināšanai, atbildīgās personas sadarbības attīstībai ar biedrībām un interešu klubiem nozīmēšana);

– Iesaistīties reģionālās un nacionālās politikas veidošanā un īstenošanā, aizstāvot novada intereses (*pārstāvēt novada intereses reģionālajās sadarbības padomēs, Latvijas Pašvaldību savienības tematiskajās darba grupās, ministriju darba grupās*);

– kristīgo vērtību popularizēšana iedzīvotāju vidū (*atbalsts novada reliģiskajām konfesijām un starpkonfesionālās sadarbības attīstība*);

– Sekmēt starptautiskās sadarbības attīstību, iesaistot maksimāli dažādas iedzīvotāju grupas (*pieredzes apmaiņas braucieni, starptautiski pasākumi novadā dažādu vecuma un interešu grupu starpā*);

– Ekonomiskās efektivitātes pamatprincipu ievērošana novada budžeta plānošanā un īpašumu apsaimniekošanā (*sabalansēt budžeta ieņēmumus un izdevumus, nodrošināt maksimālu atdevi no novada īpašumu ekspluatācijas*);

– Iedzīvotāju un īpašuma aizsardzības nodrošināšana (*atbalsts novada pašvaldības policijas, ugunsdzēsēju un glābšanas dienesta, medicīniskās palīdzības institūciju pieejamības nodrošināšanai un to kapacitātes stiprināšanai, sadarbības attīstība ar valsts drošības institūcijām*);

– Novada ekosistēmas saglabāšana un dabas resursu attīstība (*sadarbības attīstība ar vides aizsardzības institūcijām un organizācijām videi draudzīgas uzņēmējdarbības un efektīvas ikdienas saimniekošanas nodrošināšanai*).

Visā pasaulē cilvēki sapņo par laimi

Lielajā, plašajā pasaulē katram ir kāda vieta, ko mēs saucam par mājām. Mūsu kopīgās mājas ir Mērsrags! Šeit ir mūsu mīļie cilvēki, mīļās lietas, tikai šai vietai raksturīgās smaržas un mums ierastā kārtība.

Iepriekšējā rudens vēji mums visiem atnesa sapni – iespēju Savas mājas – Mērsragu, veidot un celt pašiem, tādu, kādu vēlamies. Mērsraga novadu var veidot dažādi – var atbalstīt

dažu cilvēku intereses, bet var strādāt arī tā, ka tiek ievērotas vairākumu intereses un vajadzības. Mūsu turpmākais kopīgais darbs – nodrošināt un radīt apstākļus, lai Mērsrags mums ir labākā vieta uz pasaules, lai mūsu kopīgās mājas kļūtu vēl skaistākas, daudzveidīgākas, iespējām bagātākas un videi draudzīgākas.

Cilvēki spēj brīnišķīgi papildināt viens otru, nevis tukšumu,

bet bagātību dāvinot, cilvēki spēj saprast viens otru bez vārdiem, kad klusējot ieklausās dvēseles valodā. Īstā laime ir nonākt saskaņā ar sevi. Mēs ikviens veidojam skaistu un laimīgu savu zemi, Latviju.

Lai Lāčplēša spēks, Spīdolas gudrība, Laimdotas mīlestība dod spēkus īstenot mūsu kopīgo vēlmi dzīvot Laimīgā zemē.

Vēlētāju apvienība “VIENOTI MĒRSRAGAM”

Sveicināti, cienījamie Mērsraga iedzīvotāji!

Es, Marita Strupa, esmu jūsu vidū kopš dzimšanas. Mācījos Mērsraga vidusskolā. 1985. gadā, pēc Rīgas Medicīnas institūta beigšanas, atgriezies šeit kā farmaceite, lai strādātu Mērsraga aptiekā. 1993. gadā izveidoju pati savu aptieku.

Kāpēc es piedalos šajās vēlēšanās?

Mani uzrunāja partijas „Par prezidentālu republiku” pārstāvji. Man ir tuvas šīs partijas cilvēku idejas un redzējums par to, kādai jābūt mūsu Latvijai.

Pašai man bija pavisam citi dzīves plāni. Bet pārdomājot, sapratu, ka mums katram jāpiedalās, lai veidotu labāku mūsu valsts nākotni.

Nevaru jums apsolīt, ka darišu kādas konkrētas lietas, ka kaut ko uzcelšu. Tas ir

komandas darbs. Bet es esmu gatava veltīt daļu sava laika un enerģijas sabiedrības labā.

Visi kopā veidosim Mērsragu par labāko vietu pasaulē, kur dzīvot mums un mūsu bērniem, mazbērniem!

No ziepju vārītavas līdz prezidenta vizītei

Šodien Mērsrags ir skaista vieta pie jūras. Tikai reizēm mēs aizdomājamies par to kādi laiki un notikumi skāruši Mērsragu senā un ne tik senā pagātnē. Lūk, neliels ieskats Mērsrags vēsturē un leģendās.

Mērsrags vēstures avotos pirmoreiz minēts 15. gadsimtā – kā neliels zvejniekciems pie jūras līča. Pirātu dēļ sākotnējais nosaukums bijis *Mortgrube* – nāves bedre. Kurzemes hercogistes laikā, Mērsragā atradusies lielākā hercogistes ziepju vārītava. Rakstos minēts, ka Mērsrags uzplaukums sācies pēc kanāla izrakšanas 1842. gadā. Mērsrags pusē cilvēki nodarbojušies ar burinieku būvi. Iesākumā bijuši vienmasta burinieki, kas dēvēti par „rāceņu

bočkām”, jo ar tiem vesti kartupeļi uz Rīgu pārdošanai. Vēlāk – 19. gs. otrajā pusē sāka būvēt arī divu un trīs mastu buriniekus – īpaši Upesgrīvā.

Latvijas laikā – 1926. gadā – Mērsrags pievienoja šaursliežu dzelzceļa satiksmi, un dzelzceļš darbojies līdz 20. gs. 60. gadiem.

1927. gadā Mērsragā uzsāka ostas būvi zvejniecības un kuģniecības vajadzībām. Šajā pašā gadā ar Jūrniecības departamenta finansējumu tika uzbūvēti ostas moli. Daudzos rakstos un dažādos laikos minēts liels piesērējums, smilšu sanesumi ostas vārtos, kas radies dienvidu viļņojuma iespaidā, tādējādi aprūtinot kuģniecību.

Pie Rīgas tirdzniecības rajona piederēja visa Latvijas jūrmala. Avotos īpaši izcēlās t.s. Kurzemes laivas (ap 1660. gadu). Kurzemes laivas nāca ne tikai no Engures, Kolkas, Ventspils, Liepājas, bet arī no Mērsrags. 20. gs. ostu hronikās atzīmēts, ka Mērsrags ostai bijusi nozīmīga loma kabotāžas kuģniecībā. 1926. gadā kā viena no 26 zvejniecībā aktīvajām *nometnēm*, tika minēts Mērsrags.

Mērsrags bāku par savu naudu lika uzbūvēt Rīgas Biržas komiteja, kas bija ieinteresēta savu kravu drošā pārvadāšanā. Bākas tornis izgatavots Parīzes fabrikā „Sotera, Lemonjē & Co”. Pirmās neatkarības gados Mērsrags bāka bija vienīgā ar mainīgu uguni – gaismas signāls 30 sekundes bija redzams balts, pēc tam tikpat ilgi sarkans.

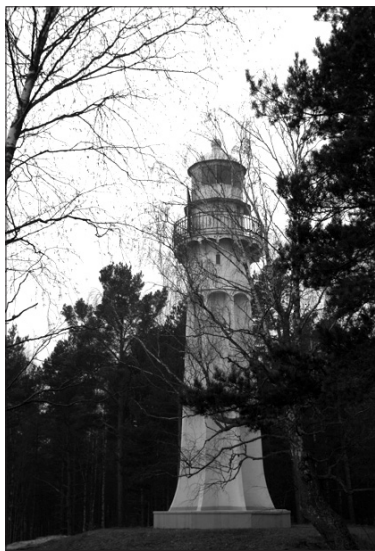
Hronikās īpaša uzmanība pievērsta teikām un noslēpumiem apvītajam Svētmeitas akmenim. Vēstures lapās teikts, ka laupītāju virsaitis iemūrējis nolauptu skaistuli, kad tā atteikusies

iziet pie viņa par sievu. Minēts, ka pusdienlaikā var dzirdēt, kā akmeni mītošās svētmeitas, ratiņš dūcot. Kādā vēstulē H. Lapsa no Mērsrags rakstījis: „Tas bija 1915. gadā – lielle cilvēki gāja ogās un mani ņēma līdzī, lai parādītu Svētmeitas akmeni, lai paklausītos kā iekšā svētmeita vērpj. Un tiešām iekšā tikšķēja.” Akmeni esot redzamas arī durvis. Daudzi centušies atrast zem akmens paslēptās pirātu bagātības, bet pagaidām – nekā! Kādu kilometru uz D no akmens atrodama Slepkaikalva. Tur atradusies seno jūras laupītāju pils un cietoksnis – Markgrāfa pils. H. Lapsa savā vēstulē zināja stāstīt arī par šo vietu: „Es arī ganos iedama, tur redzēju kriegu lauskas. (...) Tanī Markgrāfa pils vietā pēc daudziem gadiem uzcēla māju „Aizsilnieki”, bet vienā istabā nav varējuši dzīvot, jo pa naktīm kāda sieviete spokojusies.” Taču P. Tīlena zinājusi stāstīt: „Ka tāda pils ir bijusi, nav teika. Uz šīs pils pamatiem mans tēvs uzcēla māju. Būvējoties un rokoties tika atrasts moku blūķis, nauda un citi priekšmeti, kas nodoti muzejam.”

1936. gada 7. augusta „Atpūtas” numurā, atrodams raksts par K. Ulmaņa braucieni par Kurzemi. Ulmanis sava sekretāra pavadīts devies arī uz Mērsragu, lai uzklāstu zvejnieku vajadzības, apskatīt skolu, dievnamu un pagastnamu. Prezidents no laivas vidus apskatījis Mērsrags ostu – pagasta vecākā P. Zaksa vadībā.

Vecos laikrakstos ir atrodama informācija par vienu no mērsradzniekiem – Kārli Miesnieku. Kārļa tēvs bijis skolotājs, bet Mērsragā dēvēts kā „garais miesnieks”. Kārlis savu bērniību saistījis ar atmiņām par Mērsragu: jūras šalkām, zilajām debesīm, lai gan kopš 30. gadu vecuma strādājis Rīgas operetatrī.

e-bibliotēkas.lv
krājumus izlūkoja M. Brāle

Tikai tā, mēs varam kopā vēl būt

Rudenīgs 23. oktobra vakars. Mērsrags tautas namā pārsteidzoša rosība. Kāpēc? Sanākušie vēlējās redzēt un dzirdēt, kādus pārsteigumus sagatavojuši „Popiela 2010”. Ko viņi redzēja un dzirdēja? Populāras un vienmēr aktuālas dziesmas, interesantus matu sakārtojuma un tērpus, satraukumu, kas pāraug kūsājošā enerģijā, skatītāju atbalstu, straujus ritmus, pārdomātus priekšnesumus, lieliskus vakara vadītājus, atraktīvus un darboties gribošus jauniešus, labus vārdus no žūrijas, gandarījumu par paveikto... jā, un tas viss vienā vakarā!

Žūrijas un skatītāju vērtējumam tika atrāditi 9 muzikālie priekšnesumi – katrs ar savu odziņu un ideju. Popielas absolūtais hīts bija Laura Reinika dziesma „Es Skrienu”, kas tika apspēlēta trīs dažādās variācijās. Laura un Krista izpildīja dziesmu lietuviešu valodā, Dāvis un Elans iesaištota ģitāru, bet Anete, Līga, Beāte, Klīnta, Ilze, Justīne, Linda, Kristīne, Sandra Reiniku atrada

džungļos kopā ar „Las Ketchup” meitenēm. Meiteņu grupa pamanījās kā rekvizītus izmantot gan riteni, gan šupulzirdziņu.

Lielas skatītāju ovācijās izpelnījās Lauma, Kristaps un Dāvids, izpildot Verkas Serdjučas dziesmu „Bcē ɔydet xopomo”. Abi, zēni ietērpti krāšņās kleitās, lika skatītājiem, visa priekšnesuma laikā, smaidīt un plaukšķināt līdzī. Afrikāņu ritmos un pārliecinoši uzstājās Biruta ar Šakiras dziesmu „Waka, Waka”. Biruta īpaši izcēlās ar neatlaidīgu un centīgu darbu pie sava priekšnesuma pilnveidošanas jau 2 nedēļas pirms lielā uzņāciena.

Savas antipātijas pret Džastinu Biberu priekšnesumā izrādīja Reno, savukārt Rasa un Ērika, spēlējot Reno, sajūsmā izpildīja Džastina dziesmu „Baby”. Eldars, ar Kristeru pie sintezatora, izjusti izpildīja dziesmu „Kam Man Labāku Dzīvi” no Grafomāna repertuāra. Ieskatu zemūdens pasaulē sniedza mazās zives Annija, Keita, Ance un lielā zive Edgars.

Liene, Diānā un Nadīna demonstrēja atraktīvu priekšnesumu grupas „Double Faced Eels” dziesmai „Zilais Valis”.

Pēc katra priekšnesuma tika dots vārds žūrijas locekļiem: stila pazinējai Simonai Aglonietei, deju pavēlniekam Aleksandra Aļošinam un deputātam Laurim Karlonam. Pēc visu priekšnesumu noskatīšanās arī skatītāji varēja nobalsot, par sev tikamāko priekšnesumu. Žūrijas simpātiju balvu un dāvanu karti no veikalu tīkla „Elvi” ieguva Biruta Trivole. Skatītāju balsojumā vislielāko atbalstu un dāvanu karti no „Elvi” ieguva Lauma Gulbe, Dāvids Blehmanis un Kristaps Štauers. Ikvien dalībnieks saņēma diplomu par piedalīšanos un ieguva titulu kādā no nominācijām, piemēram, par labāko skatuves tēlu.

Īpaši liels paldies ir jāsaka veikalu tīkla „Elvi” Mērsrags filiāles vadībai, par dāsnajām balvām un atbalstu.

M. Brāle

Futbolistu veiksmes gads

Šis gads Mērsrags futbolistiem ir izdevies īpaši veiksmīgs, jo pirmo reizi komandas pastāvēšanas vēsturē, asā konkurencē esam kļuvuši par Talsu novada čempioniem. Jāatzīmē, ka nekad iepriekš Mērsrags futbolisti tik augstu nav bijuši, augstākā vieta pirms tam bija otrā, bet tas bija vēl padomju laikos. Priece arī fakts, ka tagad uz visiem laikiem būsim pirmie Talsu novada čempioni vēsturē. Kopā čempionātā piedalījās 12 komandas un spēlējām vienā aplī, tātad bija 11 spēles, no kurām mēs uzvarējām veselas 10 (!!!) un tikai vienā spēlē piedzīvojām zaudējuma rūgtumu Balgalē pret vietējo komandu. Sezonas beigās bija palikušas tikai 2 komandas, kas pretendēja uz zeltu, mēs un Kandava un abas komandas spēlēja ar vienu zaudējumu bagāžā, tāpēc sanāca, ka katra spēle bija kā izšķirošā, jo bija skaidrs, ka pat viens neizšķirts mums maksās zelta medaļu, puīši to zināja un bija tikai viena doma – kad tad, ja ne tagad, un mums visiem tas izdevās, beigās pēdējā spēlē, kad mēs jau bijām čempioni, Kandava sarūgtināta par neveiksmi zaudēja Valdgalei, bet tas vairs neko neizšķīra. Interesanti, taču visu izšķīra pati pirmā sezonas spēle Mērsragā pret Kandavu. Šai spēlei nebija gatavi ne mēs, ne Kandava un diezgan negaidīti mēs uzvarējām 1:0. Pirms šīs spēles puīši bija noskaņoti skeptiski un bija pat doma šogad startēt ar jauniešu sastāvu, taču negaidītā veiksmē pirmajā spēlē lika pārdomāt un viesa labas cerības uz augstām vietām. Liels nopelns sasniegumā ir komandas vārtsargam Jānim Nīmanim, jo bez viņa mēs to nebūtu paveikuši, diemžēl viņš nebija uz vairākām, arī ļoti svarīgām spēlēm, tādēļ gribu pateikt lielu paldies tiem spēlētājiem, kas bija uz visām vai gandrīz visām spēlēm, kuri brauca arī no Rīgas un spēlēja biežajās situācijās, kad vienkārši nebija kas spēlēt un vāca punktus no spēles uz spēli, tas bija komandas kodols bez kura čempiona lauri nebūtu sasniegtami. Šī komanda rajona čempionātā spēlēja jau vairāk kā desmit gadus un tieši pēdējās sezonās ir sasniegti labākie rezultāti – aizpagājušajā gadā bijām 2., bet pērn palikām trešie. Komandā spēlēja – Aigars Kriķis (11), Mārcis Kriķis (11), Dāvis Kriķis (11), Deniss Kriķis (10), Jānis Bērziņš (9), Artūrs Linde (8), Jānis Nīmanis (8), Jānis Indruškevičs (8), Valts Rožkalns (7), Mārtiņš Rēvalds (7), Edgars Stīķis (6), Krišjānis Reinfelds (5), Edgars Jansons (5), Kristaps Kūlītis (2), Ivo Linde (1), Jānis Kuklis (1), Artūrs Grīva (1), iekavās norādīts spēļu skaits. Visvairāk vārtu komandas labā guva Aigars Kriķis – 14, un viņš bija trešais rezultatīvākais visā čempionātā. Arī Latvijas otrajā līgā spēlējām veiksmīgi, mūsu grupā bija tikai 2 komandas un pret Jaunpili mājās nospēlējām neizšķirti 3:3, bet Tukumā mēs uzvarējām 6:0. Vēl jāatzīmē fakts, ka mēs kā Talsu novada čempioni piedalījāmies Kurzemes reģiona finālā Brocēnos, kurā spēlēja Kurzemes novadu čempioni un vicečempioni. Spēlējot bez nevienas maiņas (!) piecās spēlēs uzvarējām četras un kopā ielaidām tikai 5 vārtus, 8 komandu konkurencē ieguvām trešo vietu zaudējot tikai ļoti spēcīgiem Brocēniem un Ventspilij. Tas ir ļoti liels panākums.

Vēlos pateikties visiem tiem komandas atbalstītājiem, kuri nāca uz spēlēm un atbalstīja mūs klātienē un arī tiem, kas juta mums līdzī neklātienē. Protams, ka arī bez jums šis panākums nebūtu bijis iespējams, tāpat visas komandas vārdā saku lielu paldies Rojas novada domei un personīgi Ivaram Indruškevičam par nodrošinātu transportu uz izbraukuma spēlēm, dalības maksas saņemšanu un nodrošināšanu ar laukumu pie skolas, kā arī pateicamies Rīgas brīvostas pārvaldei un personīgi Leonīdam Loginovam par sarūpētajām formām.

Viss liecina par to, ka Mērsragā ir labākie futbolisti un futbolistes bijušajā Talsu rajonā un ceru, ka Mērsragā futbola tradīcijas turpināsies un arī turpmāk mēs būsim labākie.

Mārcis Kriķis
(komandas kapteinis)

Paziņojums

Mērsrags novada pensionāru apvienības padome lūdz pieņemt pensionārus, kuri aizgājuši pensijā 2009. un 2010. gadā.

Zvanīt apvienības priekšsēdētājai Dainai Krūmiņai, tālrunis 63235753.

Pensionāru apvienības padome

LĪDZJŪTĪBA

Aiz zemes malas nogurst gara diena,
Būs vakars vēls un zvaigznēm pilna nakts.
Būs mūsu vidū viena tukša vieta,
Viens darba mūžs būs kapu smiltīm segts.

Izsakām līdzjūtību Vizmai Lejai, brāli mūžībā pavadot.

Sabiedrības IMS gatavās produkcijas kolektīvs